

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK. XVIII.

PIĄTEK, 9 WRZESNIA 1927 ROKU.

Nr. 247.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61 553.

Cena egzemplarza

20 groszy.

Zwrot w kampanji genewskiej.

Zniekształcenie polskiego projektu.—Rozdźwięk między małymi państwami, a wielkimi mocarstwami.

DYPLMATYCZNA GRA.

Genewa, 8-9 (AW) Projekt polski o powszechnej nieagresji po przeprowadzeniu w nim pewnych zmian przez komisję prawnicze wielkich mocarstw, został dziś wniesiony na plenum Ligi.

Oznacza to zupełną zmianę w sytuacji politycznej na terenie genewskim. Ponieważ projekt polski wchodzi na porządek dzienny w formie rezolucji, podpisanej przez 4 wielkie mocarstwa, nie ulega wątpliwości, że będzie on przyjęty.

Argument mniejszych państw, stojących pod wpływem delegacji niemieckiej, że kwestia rozbrojenia wchodzi obecnie na nową tory jest — jak się zdaje — słuszny.

Delegacja niemiecka pragnie ze swej strony wysunąć kwestję Nandrenji i opierać się na rezolucji polskiej celem przyspieszenia ewakuacji.

ZNIEKSZTAŁCENY PROJEKT POLSKI.

Wiedeń, 8-9 (AW) „Neue Freie Presse” omawia sytuację wytworzoną wniesieniem projektu polskiego o ogólnej nieagresji na plenum Ligi i pismo m. in.:

Podczas gdy plan polski, uległ ciągłej modyfikacji najprawdopodobniej w myśl rad niemieckich, wytyczyła przez wzgląd na Anglię i Holandję ze swym projektem, który natychmiast uzyskał aprobatę wszystkich małych państw.

Niezadowolona małych przeciwko polityce wielkich w Londynie nie objawia się dopiero dziś. Uwidoczniło się to już w roku ubiegłym w związku z dopuszczeniem Niemiec do Ligi Narodów, kiedy obok tajnych narad zakulisowych plenum zgromadzenia straciło wszelkie znaczenie. Z punktu widzenia Austrii i Włoch, które nie mogą prowadzić lepszej polityki jak, opiekować się słabymi, należy przyjąć projekt holenderski z zadowoleniem i radością. Fakt, że projekt ten, jak zda się, mało miał szanse, nie mógł zmienić stanowiska Niemiec.

Skutek jednak wystąpienia holenderskiego był ten, że także Polska przyspieszyła redagację swego wniosku. Ostatecznie po naradach z przedstawicielami Anglii, Francji i Niemiec, został projekt polski zupełnie przeistoczony. To co zostało z tego projektu to ogólna deklaracja, zabraniająca wojny, przy czym niewiadomo wcale jak zakaz ten ma być przeprowadzony.

GRECJA POPIERA PROJEKT POLSKI.

Genewa, 8-9. (PAT.) Szwajcarska agencja telegraficzna. Na dzisiejszym posiedzeniu zgromadzenia Ligi Narodów w trakcie dyskusji generalnej nad sprawozdaniem o działalności Rady Ligi Narodów, delegat grecki Politis wygłosił szeroko zakrojoną mowę, w której szczegółowo zanalizował z punktu widzenia prawnego i politycznego zagadnienie, stanowiące główny przedmiot badań obecnej sesji zgromadzenia Ligi. M. n. mówca wskazywał, że rozwój prawa międzynarodowego jest z natury rzeczy bardzo powolny i wymaga około 10-15 lat, lecz cały 100-letni. Stworzenie paktu Ligi Narodów dało nowy impuls kształtowania się prawa międzynarodowego. Chodzi o to, aby życie międzynarodowe zostało uregulowane za pomocą norm ustawowych. Protokół genewski z roku 1924 ekwiwalentem w sobie cały kompleks ucieleśnionych zasad o doniosłym znaczeniu, przy czym chodziło o to, by je zrealizować w jednej organicznej całości. W związku z tem delegat grecki odrzuca wniosek holenderski, przychylając się natomiast do propozycji polskiej, o ile ona stanowi deklarację zasadniczą. Wzwaśmieniem do rozważań i sformułowania ewentualnych postanowień minister Politis swoje słowne wywody, oklaskiwany z za-

palaniem przez zebranych. Sir Austen Chamberlain w ostateczny sposób długo oklaskiwał wywody greckiego delegata.

LIGA NARODÓW NIE JEST „NADPAŃSTWEM”.

Genewa, 8-9. (PAT.) Podczas dzisiejszej dyskusji minister Politis m. in. zaznaczył, że dla załatwienia sporów międzynarodowych, jako głównego i najlepszego środka należy używać rokowań bezpośrednich, odwołując się zaś do Ligi Narodów należy uważać

tylko jako środek ostateczny, albowiem Liga nie jest wszak żadnym nadpaństwem.

OPINIA DZIENNIKA WŁOSKIEGO O PROJEKCIE POLSKI.

Rzym, 8-9. (PAT.) Dzisiejszy „Moeager” przynosi obszerny komentarz do projektu przedstawionego przez Polskę w Genewie o ogólnie-europejskim pakcie o nieagresji. Komentarz ten uznaje motywy, które kierują Polską, dążeniami do ogólnoeuropejskiego paktu o nieagresji, lecz przestrzega Polskę

przed zbudowaniem prawem, gdyż jest nieprawdopodobnym, aby kilkadziesiąt państw mogło się związać aktem międzynarodowym bardziej szczegółowym od paragrafu 16 paktu.

POLSKA NIE ZGŁOSI ZNIEKSZTAŁCONEJ REZOLUCJI.

Berlin, 8-9. (PAT.) Prasa popołudniowa przynosi wiadomości z Genowy, według których delegacja polska oświadczyła bezpośrednio po zamknięciu posiedzenia przedpluminiowego, że nie może przedstawić zebranemu imieniu Polski rezolucji, która tak zasadniczo odhiera od początkowego projektu polskiego. Według pism niemieckich delegacja polska zasięgnęła opinii ekspertów prawniczych, którzy uznali, że projektowana wspólna rezolucja państw łocarniejskich nie może być przez Polskę ani przyjęta, ani poparta. Delegacja polska miała zwrócić się o dalsze instrukcje do Rządu polskiego.

PRZECIW TAKTYCE MOCARSTW.

Genewa, 8-9. (PAT.) Na odbyłym dziś przed południem posiedzeniu zgromadzenia Ligi Narodów litewski prezes rady ministrów Waldemaras oświadczył, że Liga winna zwracać mniej uwagi na wojakowe rozbrojenie, niż na ogólną organizację pokoju. Poza tym mówca zachęcał państwa bałtyckie do neutralności. Delegat Norwegii zatakwował ostro niektóre metody postępowania, wprowadzone przez wielkie mocarstwa. Mówca wystąpił zwłaszcza z krytyką tego, że podczas zwyczajnej sesji Rady Ligi Narodów przedstawiciele mocarstw łocarniejskich omawiają w toku tajnych narad rozwiązanie problemów Europy i w ten sposób odsuwają się poniekąd od Ligi Narodów. Nakoniec delegat dał wyraz nadziei, że również i wielkie mocarstwa zechcą uznać stałe i obowiązkowe prawo emistwo trybunału haskiego. Dzisiejsze bowiem an' jedno z wielkich mocarstw nie ratyfikowało fakultatywnej klauzuli, dotyczącej obowiązkowego rozjemstwa w statucie stałego międzynarodowego trybunału sprawiedliwości.

NARADY W DRUSKIENIKACH.

Warszawa, 8-9. (Tel. wł.) Jutro przed południem odbędzie się w Druskiénikach konferencja między marsz. Płenskim a p. wicepremierem Bartlem, na której ustali się szereg góty dotyczące programu rządowego odnośnie do obrad Sejmu. Po powrocie p. wicepremiera Bartla do Warszawy, p. marszałek Rataj wyznaczy podobno termin pierwszego posiedzenia sejmowego.

Z M.S.Z.

Warszawa, 8-9. (Tel. wł.) W najbliższym czasie powróci z urlopu dyrektor departamentu politycznego dr. Jackowski i obejmie urzędowanie. Pełniący zastępczą funkcję dyrektora dep. politycznego p. Adam Tarnowski wyjeżdża do Genowy w związku z odhijawaniem się zgromadzeniem Ligi Narodów

WYNIK WYBORÓW W TURCJI

Angora, 8-9. (PAT.) Wybory do parlamentu zostały zakończone w całym kraju. Kandydaci z partji indowej zostali jednomyślnie wybrani. Ghaz wydal z tego powodu proklamację, w której dziękuje narodowi za uznanie dla czynów jego i jego partji politycznej i pełną zaufania zachęte do dalszych prac. Proklamacja podkreśla, że Turcja wykazała raz jeszcze, iż stowa potężną organizacją i dążącą wytrwale do realizacji swych ideałów narodowych i zachowującą niewzruszoną jednolitość w swych pracach.

Kiedy zwołany zostanie Senat?

DOTYCHCZAS NIE POJAWIŁO SIĘ ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZPLITEJ W TEJ SPRAWIE. — NASTROJE PRZED SESJĄ SEJMOVĄ.

Warszawa, 8-9. (Tel. wł.) Dotychczas nie pojawiło się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zwołaniu sesji Senatu, mimo, iż odpowiedni wniosek zaopatrzony podpisanymi senatorów wpłynął do kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej równocześnie z wnioskiem o zwołanie sesji sejmowej.

Fakt ten wywołuje w kołach politycznych a szczególnie parlamentarnych liczne komentarze.

Marszałek Sejmu Rataj w ciągu dnia dzisiejszego odbył szereg konferencji z wicemarszałkami i przedstawicielami poszczególnych klubów sejmowych w sprawie terminu pierwszego posiedzenia Sejmu. Kwestja ta nie zo-

stała odtychczas rozstrzygnięta.

Niektóre koła wyrażają opinię, że należy wyzekać do zwołania sesji Senatu przez Prezydenta Rzeczypospolitej i posiedzenie Sejmu rozpocząć równocześnie z posiedzeniem Senatu.

W sferach parlamentarnych rozważana jest myśl skorzystania z 36 paragrafu Konstytucji, która uprawnia Sejm do tworzenia specjalnych komisji w celu przeprowadzania dochodzeń w poszczególnych, ważnych sprawach.

Myśl ta powstała na tle afery „licznikowej” i t. p.

Posel sowiecki we Francji

NAWOLUJE ARMJE FRANCUSKA DO BUNTU.

Paryż, 8-9. (AW.) Prasa prawnicowa podjęła nową ostrą kampanję przeciwko przedstawicielowi sowieckiemu w Paryżu Rakowskiemu, w związku z dokonaniem przez niego podpisaniem głośnej odczy kominternu, skierowanej przeciwko rządowi burżuazyjnym, a w tej liczbie i przeciwko rządowi francuskiemu.

Dzisiejsze wydania organów prawicy nterpelują Brianda, czy pozwoli na dalsze pozostawienie Rakowskiemu w Paryżu, mimo, iż Rakowski został zdezwuowany przez cen-

tralę moskiewską. Pisma podkreślają zwłaszcza moment w odczwie kominternu, wywołujący do niesubordynacji wojska państw burżuazyjnych w stosunku do ich rządów i przechodzenia na stronę armji czerwonej, w razie domniemanego starcia zbrojnego. Ze stanowiskiem tem polemizuje prasa socjalistyczna, nie cofa się jednak przed krytyką polityki moskiewskiej, oszczylającej pomiędzy wojną a ułożeniem pokojowego współżycia z państwami kapitalistycznymi.

Narodowe święto brazylijskie

PRZEDMIEM OWACJI MIĘDZYPARLAMENTARNEJ KONFERENCJI HANDLOWEJ.

Rio de Janeiro, 8-9. (PAT.) Po zakończeniu oficjalnego posiedzenia międzynarodowej konferencji handlowej przemawiał delegat francuski Dumont, wspominając z szacunkiem o brazylijskim święcie narodowym. Zdaniem prasy, przemówienie to spotkało się z gorącym uznaniem uczestników konferencji. W dniu dzisiejszym prace konferencji nie będą się odbywały, natomiast jutro poszczególne komisje będą pracowały

w dalszym ciągu. Jednocześnie stwierdza powołanie dotychczasowych obrad konferencji i wyraża się z uznaniem o wybitnych członkach delegacji zagranicznych. „Journal de Commerce”, omawiając przebieg obrad konferencji, kończy życzeniem, aby rezultat jej prac przyniósł wszystkim narodom zrozumienie i dobrosąstęstwo i lojalnej współpracy nie tylko dla poszczególnych państw lub związków, lecz dla całej ludzkości.

Tajemnicze morderstwo w pociągu.

MORD RABUNKOWY, NASTĘPSTWO SPRZECZKI, CZY NAPAD SZALEŃCA.

Paryż, 8-9. (PAT.) W pociągu jadącym z Paryża do Amens został zamordowany jeden z pasażerów.

Zdaniem prasy, zamordowany jest urzędnikiem banku.

Wersje, dotyczące morderstwa, są bardzo rozmaite.

Według „Le Journal”, wzmiankowany pasażer został zamordowany przez dwóch in-

nych pasażerów, którzy obrabowali go, poczem wyrzucili trupa z pociągu, a sami zbiegli.

„Le Matin” podaje, że zbrodnia ma być następstwem sprzeczki, jaka wywiązała się wśród pasażerów.

Zdaniem „Petit Journal”, pasażer padł ofiarą, szaleńca, który w napadzie szału zranił ponadto trzech innych pasażerów.

PRZEGLĄD PRASY

Po wyroku na gen. Zymierskiego.

Wyrok, jaki zapadł w sądzie wojkowym na gen. Zymierskiego, stał się dla „Głosu Prawdy” okolicznością do ataku zgola politycznego.

Jasne jest dzisiaj — pisze „Głos Prawdy” — dla każdego, że tam na Antokolu, za kratą więzienną siedzieli nie tacy lub inni przeciwnicy polityczni — tam siedzieli to, co naprawdę deprawowało życie. Młeki Zymierskiego, aeroplany Zagórskiego, dotąd leżące w skrzyniach — oto czego bronili i broni prasa żądna sensacji, pojmująca na pozory, z ucieczki przestępcy czyniąca wielkie wydarzenia polityczne. Z efektów, któremi igrała ta prasa, została złaźta bezkarność młaska kępsko przykrojona. Miecz sanacji moralnej nie bi je na ślepo.

Położe rozumowanie „Głosu Prawdy” przychwył na gorącym uczynku krakowski „Głos Narodu”.

Otóż to jest nieprawda — czytamy tam — Na Antokolu za kratą więzienną siedzieli: 4 generałowie: Małczewski, Rozwadowski, Jazłowski, Zagórski. Trzej pierwsi są już na wolności, czwarty w tajemniczym sposobie zaginął. Przeciw 3 pierwszym prasa sanacyjna żądała już teraz nie podnosi zarzutów, chociaż w maju 1926 r. uznawała ich za zbrodniarzy. Żaden z nich nie stanął przed sądem, chociaż domagało się tego społeczeństwo. Nie stanął również gen. Zagórski, którego teraz „Głos Prawdy” oskarża z racji... aeroplanów, chociaż dotychczas zarzuca mu przekroczenie budżetu. A potem:

Gen. Zymierski to b. legionista i b. czołowy drużyn strzeleckich. Szybko awans — w ciągu kilku lat osiągnął stopień generała — zawdzięcza oczywiście nie temu, że miał w maju 1926 dowodzić grupą wojsk wernych przyjeździe, lecz zapewne właśnie służbie w legionach. Jeżeli więc można wyciągnąć z procesu jakiś ogólny wniosek, to chyba ten, że nie należy wysokiach stanowisk powierzać ludziom młodym, niedoświadczonym, nie mającym niezbędnego wykształcenia i rytmu. Tacy bowiem najłatwiej ulegają pokusom...

Jaskrawy tytuł.

Ks. arc. Edward Ropp ogłosił w wileńskim „Słowie” z dnia 6 b. m. artykuł o broszurze p. Dmowskiego p. t. Kościół-Naród-Państwo umieszczony na naczelnym miejscu pod uderzającym tytułem:

— Antykatolickie tezy p. Dmowskiego. Tytuł ten jest istotnie uderzający, popiera go dlatego, iż, jak powszechnie stwierdzono, także ze strony duchowieństwa, stanowisko p. Dmowskiego w wymienionej pracy jest wybitnie katolickie, powtórę zaś dlatego, iż także w samych uwagach ks. arc. Roppa niepodobna znaleźć uzasadnienia aż takiego zarzutu, jak w tym jaskrawym tytule.

Uwagi ks. arc. Roppa odnoszą się do zdań p. Dmowskiego, w których, broniąc bardzo stanowczo stanowiska religii, stwierdza on, że prądy antyreligijne 18-go i 19-go wieku zwalczały religię jako hamulec przeciw wybijalnym dążeniom jednostki do używania życia, oraz ewangelizację religię, nadużywając przez ciwstawienia jej nauce.

Jedyny zarzut ks. arc. Roppa, wobec tych uwag p. Dmowskiego tak wyraźnie katolickich, brzmi:

— ...p. Dmowski zamieścił o tej religii nadaje taką siłę, hamującą dążności rozkładowe, leżące w naturze ludzkiej... O religii katolickiej bowiem mówi nie można, zamieniając jej nadprzyrodzone źródło... Skutkiem świadomego, należy przypuścić zamierzania o nadprzyrodzonej wiary.

„Wazawianka” w ten sposób odpiara niezasadniony atak, którego cała istota mieści się właściwie w jaskrawym tytule artykułu, nadanemu mu zapewne przez redakcję „Słowa”.

A zatem cała rzecz sprowadza się do zarzutu nie przeciw czemukolwiek co p. Dmowski, powiedział, ale przeciw temu, że... zamieścił o nadprzyrodzonym źródle religii katolickiej, przyczem ks. arc. Ropp tylko... przypuszcza, że stało się to świadomie, podczas gdy p. Dmowski niekoniecznie musił mówić w krótkiej broszurze o rzeczach związanych już w katechizmie z samem pojęciem religii katolickiej i nadprzyrodzonych dla każdego katolickiego czytelnika.

Miedzy tem... zamieszczeniem przypuszczało nie świadomym a określeniem... antykatolickie jest ogromna odległość i dla-

tego należy... przypuścić, że nad uwagami ks. arc. Roppa umieszczono w dzienniku jaskrawy i bardzo niewłaściwy tytuł, rzucający nieczymie ciężki i nieczymie niesłuszny zarzut na pracę wybitnie broniącą

katolicyzmu, w czasach, gdy możnaby zwrócić zaszły przedziwny prawdziwym zwalczaniem katolicyzmu. Czy tego rodzaju postępowanie można nazwać katolickim?

Mord na ś. p. Trajkowiczu

pozostał dotychczas zagadką.

SŁEDZTWO PRAGNIE USTALIĆ STOPIEŃ WINY SOWIECKIEJ BOJÓWKI.

Warszawa, 8-9. (Tel. wł.) Krwawa zagadka zbrodni w poselstwie sowieckim nie została dotąd rozwiązana. Władze prowadzą energiczne śledztwo, aby odwrócić jaknajdokładniej przebieg krwawego zajścia i na tej podstawie ustalić stopień winy sowieckiej bojówki.

KTO ZWABIŁ OFIARĘ?

Obecnie władze śledcze badają, kto wezwał, posłał lub zwał Trajkowicza do poselstwa sowieckiego. „Kurier Czerwony” donosi, że osoby, mające bardzo bliską styczność z zamordowanym, twierdzą kategorycznie, iż uład się on do poselstwa na skutek listu pisanego przez p. Ułjanowa, lub jednego z wyższych urzędników. Listu takiego przy zabitym nie znaleziono. Ale „Kurier” twierdzi, że możliwe, iż list ten był zabrany już po śmierci Trajkowicza i domaga się wyjaśnienia, czy zwłoki Trajkowicza były rowdowane przed przybyciem władz śledczych przez członków poselstwa.

KLASYCZNY ŚWIADK.

Klasyczny świadek, Bogdanowicz, w ten sposób opowiada przebieg zajścia: Wypadek sprowokował Szelecer, który w pewnej chwili rzekł do Trajkowicza „ty świnia” (nie „połska świnia”, jak brzmiała pierwsza wersja).

Na to Trajkowicz odpowiedział: — A ty jaka jesteś świnia? Czy bolszewicka?

Wówczas Szelecer spoliczkował Trajkowicza. Na poleczek T. odpowiedział w ten sam sposób, uderzając Szelecera w twarz. Wtedy Szelecer wyciągnął rewolwer i strzelił do Trajkowicza. Trajkowicz upadł, ale potem zwał się i zaczął uciekać. Gdy był już koło drzwi frontowych, podbiegli do niego Gusiew i zaczął strzelać, Trajkowicz zakrywał twarz rękoma.

Dłatego — kończy Bogdanowicz — przestrelano nie tylko twarz, ale i dłoń Trajkowicza. Widziałem, że z gotowym do strzału rewolwerem stoi jeszcze trzech woźny, nie jak Jurewicz czy Jurjewicz.

Wreszcie Bogdanowicz zapowiada, iż widział, jak Szelecer sam się zranił w policzek. Ie w tem opowiadaniu jest prawdy, wyjaśni niezawodnie śledztwo.

DZIWNY OPIEKUN.

Bogdanowicz, który złożył tak obciążające zeznania, stał się obecnie przedmiotem dziwnego zainteresowania ze strony różnych

nieznananych osobników. W środek jakiś człowiek chodził za Bogdanowiczem trzy godzinny krok w krok! Wreszcie w Saskim Ogrodzie osobnik chodzący w cieniu Bogdanowicza, podszedł doń i coś chciał mówić. Wówczas Bogdanowicz wezwał alarm. Przybył policjant i osobnika interesującego się Bogdanowiczem zatrzymał. Tymczasem, jak się okazało, pilny obserwator sam od dłuższego czasu jest bez pracy.

DYPLMATYCZNE NASTĘPSTWA.

Zabójstwo ś. p. Trajkowicza wywołało w kołach międzynarodowych szerokie zainteresowanie stanowiskiem, jakie wobec tego faktu zajmie rząd sowiecki. Obecnie dowadujemy się, iż komisariat ludowy spraw zagranicznych w Moskwie miał uznać zachowanie się personelu poselstwa za prawidłowe i nie wyłącza żadnych konsekwencyj represyjnych w stosunku do jego funkcjonariuszy. Niemniej rada poselstwa, p. Ułjanow, pełniący podczas zabójstwa obowiązki charge d'affaires, jak słychać, ma być odwołany z poselstwa warszawskiego natychmiast po przyjeździe nowego posła, p. Bogomolowa. Również ma być przeniesiony do Rosji sprawca zabójstwa, Goslew.

ZYCIOREK GUSIEWA.

Włisco, 8-9. (AW.) Ryński korespondent „Słowa” podaje kilka interesujących szczegółów z życiorysu zabójcy Trajkowicza, „kurjera” poselstwa sowieckiego w Warszawie Gusiewa. Jest on absolutnie moskiewskich kursów dla agitatorów (agitkurs) i współpracował w specjalnym oddziale GPU. Przez czas pewien pracował w t. zw. registraturze i jeszcze przed oficjalnym przydzieleniem do poselstwa w Warszawie, jeździł do stolicy Polski kilkakrotnie w charakterze kurjera, spełniającego poruczenia GPU, dotyczące wywiadu wojskowego. Rodowe nazwisko Gusiewa jest Zatoń. Jest on synem byłego funkcjonariusza policji carskiej, który zlecił kogoś zaufanie komunistów i jest obecnie kierownikiem cyrkulu policyjnego w Astrachaniu. Siostra Gusiewa-Zatoń pełni funkcję maszynistki w tajnym wydziale GPU, i jest w bliskich stosunkach z Jagodą, zastępcą szefa GPU, Moskiewskiego. Dzięki protekcji też siostry został Gusiew przydzielony do poselstwa Z. S. S. R. w Warszawie.

Poszukiwanie „Old Glory”

DOTYCHCZĄS NIE DAŁO REZULTATU.

Nowy Jork, 8-9 (AW) Poszukiwania, przed sięwzięte przez 3 okręty za samolotem „Old Glory”, który wzywał pomocy sygnałami S. O. S. są jak dotąd bezskuteczne.

Udało się jedynie stwierdzić, że w czasie przyzywania pomocy samolot znajdował się w odległości mniej więcej 700 km. od zatoki Nowo-Fundlandzkiej.

Kłeska pożarów w Lubelszczyźnie

PRZYBIERA CORAZ W

Lublin, 8-9. (AW.) Kłeska pożaru w województwie Lubelskiem przybiera coraz groźniejsze rozmiary. Po ostatnich wielkich pożarach w Kocku i w Białej Podlaskiej, wybuchł ostatnio wielki pożar w Domencicach. W czasie pożaru, który się tam wywiązał, spłonęło kilkadziesiąt domów mieszkalnych

DAŁO REZULTATU.

i zabudowań gospodarskich. Spaliła się też część przedmieścia Szczebrzeszyńskiego. M. in. pożar strawił 16 wielkich stodół ze zbożem. Według obliczeń władz, straty wynikłe z trzech ostatnich pożarów na terenie Lubelszczyzny, przenoszą 300.000 złotych.

Bolszewicy--mistrze w propagandzie,

PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO UROCZYSTEGO OBCHODU 10-LECIA REWOLUCJI.

Stołpce, 8-9 (AW) Według wiadomości, nadeszłych z Mńska, czynione są od kilku dni przygotowania na ogromną skalę do uroczystego obchodu 10-lecia rewolucji październikowej.

Praca wre zarówno w komitetach robotniczych, jak i na posiedzeniach sowarkomu Białejrusi sowieckiej. Sfery oficjalne starają się nadać uroczystościom ze względu na propagandowych rozmiarów imponujące.

We wszystkich miejscowościach Białorusi sowieckiej mają się odbyć obchody, zabawy ludowe i t. p.

Nawet komitety wiejskie, t. zw. „sielkomi

tety”, otrzymały rozkaz jaknajokazalejszego wystąpienia. Drukarnie nie mogą nadążyć z drukowaniem agitacyjnych plakatów.

W związku z 10-leciem rewolucji rząd Z. S. S. R. wydał ogromną publikację, mającą zawierać 1400 stron, która obejmie szereg artykułów teoretycznych komunizmu od Marxa i Engelsa począwszy.

Specjalny rozdział, poświęcony będzie historii rewolucji, opracowany na podstawie wyciągów z archiwów państwowych przez najwybitniejszych profesorów uniwersytetów moskiewskich i leningradzkiego.

Echa śląskie.

MINISTER PRACY NA ŚLĄSKU.

Na Śląsku przebywa minister pracy i opieki społecznej p. Jurkiewicz. Pobyt ministra związany jest z powrotem 70.000 robotników sezonowych z Niemiec. W związku z tym masowym powrotem p. minister objeżdża stacje graniczne, przez które emigranci dostają się do Polski. W dniu dzisiejszym w odcieniu przedstawicieli Tow. emigracyjnego dr. Mondem i ks. Niedźwiedź oraz korespondenta Urzędu emigracyjnego p. Włochla ilustruje p. minister Jurkiewicz stację graniczną w Lubinie.

PRZYGOTOWANIA DO WYSTAWY GOSPODARCZO-SPOŻYWCZEJ.

Prace koło wystawy gospodarczej ogólno-krajowej w Katowicach postępują rażąco przód. Hala główna jest już zupełnie ukończona, a hale boczne mają być ukończone w najbliższych dniach. Budowa pawilonów postępuje wolniej. Szczególnie intensywna praca wre około wykonczenia pawilonu browary tchowskiej. W sobotę dnia 10 b. m. wyjeżdżają do Warszawy: prezydent miasta Katowice hr. Górnicki, syndyk Związku gmin i miast Kuhnert, celem zaproszenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej Mościckiego, marszałka Piłsudskiego i ministrów na otwarcie ogólnokrajowej wystawy gospodarczo-spożywczej w Katowicach w dniu 17 b. m.

KURSY JĘZYKA FRANCUSKIEGO.

Alliance Française (Sekoja Katowicka) zawiadania, że począwszy od 1-go października rozpoczyna się w Katowicach i w Królewskiej Hucie kursy języka francuskiego za miesięczną opłatą 7 zł. Zwyczajem na minimalną opłatę i fachowych nauczycieli Francuzów, jest to niestety epizod dla wszystkich chętnych nauczania się w krótkim czasie języka francuskiego w słowie i piśmie. Wpisy przyjmuje się w konsulacie francuskim, ul. 3 Maja Nr. 29, codziennie, z wyjątkiem soboty, od godz. 5 i pół do 7 i pół wieczorem.

REPERTUAR TEATRU KATOWICKIEGO

Piątek dnia 9 b. m. o godz. 7.30 „Halka” — opera narodowa St. Moniuszki.

Sobota dnia 10 b. m. o godz. 7.30 inauguracyjne przedstawienie dramatu w sezonie 1927-28 „Sulkowski”, tragedia Żeromskiego w 5 aktach.

Niedziela dnia 11 b. m. o godz. 7.30 „Halka” — opera nar. St. Moniuszki.

Poniedziałek dnia 12 b. m. o godz. 7.30 „Sulkowski” po raz drugi w premierowej obsadzie.

Wiadomości ze stolicy.

PIERWSZE PRÓBY ROZMOWY TELEFONICZNEJ Z MOSKWĄ. W dniu 4 b. m. Ministerstwo poczt i telegrafów dokonało próbnych rozmów telefonicznych z Moskwą. Próby te wypadły pomiędzy Warszawą i Moskwą zupełnie dobrze, z Moskwą zaś trochę gorzej. Co do wysokości taryfy, nie zostały one jeszcze ostatecznie ugodnione pomiędzy obu państwami. Taryfa proponowana przez Rosję jest znacznie wyższą w porównaniu do taryfy, wyuwananej przez nasz Rząd. I tak za połączenie Warszawy z Moskwą projektują Sowiety pobieranie kwoty 13,5 franków szwajcarskich, gdy Rząd polski — 9 franków. Za połączenie z Minskim Sowiety żądają 6 fr. szwajc., my zaś 5 franków.

„CZARNA RĘKA Z POD WARSZAWY” Kierownik urzędu ruchu kolejowego w stolicy p. Olechowicz otrzymuje w ostatnich czasach częste listy z pogrozkami, poseniementami nie raz b. daleko. Ostatnio nadesłano mu list czarnej oświódec z rysunkiem trupiej głowy, podpisany przez... tajemniczą organizację „Czarna trumna z pod Warszawy”. Ani nimowi korespondenci grozą śmiercią kierownikowi ruchu, o ile „nie zostawi szoferów w spokoju”.

STRASZNY WYBUCH. W składzie aptecznym Samsona Cytryna w Warszawie nastąpił wybuch benzyny, w skutek którego spadła się podłoga i sklepienie piwniczne. Równocześnie powstał pożar. Ślisa wybuch była tak wielka, że z sąsiedniego sklepu została wyrwana żaluzja, która zabiła właściciela sklepu p. Laskowskiego. W składzie aptecznym zginął również jego właściciel Cytryn. Pięć osób jest rannych.

Popieracie L. O. P. P.

Przeciw wojnom.

Nie poraz pierwszy już instytucja Ligi Narodów przeżywa ostry kryzys, który objawił się na zewnątrz dobrowolną dymisją dwóch niezmiennie aktywnych jej współpracowników, a to senatora de Jouvenela i lorda Cella. Motywy ustąpienia tych entuzjastów angijskiej współpracy narodów na terenie Ligi sprzeczają się do stwierdzenia, że z czasem po grzebaniu została idea na podstawie której parlament świata był powołany do życia.

W zgromadzeniu kilkudziesięciu narodów dominującym czynnikiem stały się mocarstwa — to zaś oznacza bankructwo postulatów równouprawnienia. Polityka tych mocarstw nie daje odpowiednich gwarancji pokoju — a zatem Liga stała się podwórkim, gdzie rządy i przeprowadzają swoje plany silni kosztem słabszych. Oto jest to na którym wzrosło przesilenie.

Jak pisze Sanerwein w „Matin” jeden z ambasadorów w Paryżu odwiedził mu, iż ambasadę nie mógłbyśmy w dalszym ciągu przychodzić do Genewy po to, by każdego dnia pytać się, co też robi Anglia. W słowach tych odzwierciedla się cały kryzys Ligi Narodów. Małe państwa nie są już na tyle skłonne do wysłuchiwania życzeń Anglii i mocarstw lokareńskich. Na czele tego „bun” łowiczego” prądu stanęła śmiało Polska, wysuwając projekt rezolucji przeciw wojnom.

Polska ma swoje poważne powody do zaterzenia wobec charakteru narzędzia polityki wielkich mocarstw, do roli którego zeszli się genewski parlament świata, Buńczuczna agresywność niemiecka, rzucająca wyraźne groźby w stosunku do naszych Kresów zachodnich, oraz zabiegi Stresemanna o uwolnienie Nadrenji od okupacji francuskiej, a przez to usunięcie jedynej gwarancji bezpieczeństwa polsko — niemieckiej granicy, muszą opanować polską napaść poczuciem obawy i wzbudzić inicjatywę samobrony u sfer kierowniczych. Pakt lokareński — dziecko Litwiny — nie uwzględniła zachodnich i w równej mierze stabilizacji zachodnich i wschodnich granic Niemiec. Dążeniem zatem polityki polskiej musi być uzyskanie trwałych zapewnień wystarczającego bezpieczeństwa. Do tego celu prowadzić ma właśnie polska rezolucja przeciw wojnom.

Rezolucja ta stanowi uzupełnienie art. 15 paktu Ligi Narodów, nie wykluczającego całkowicie wojny ze stosunków międzynarodowych. Artykuł ów, mówiąc o wypadku konfliktu, co do którego nie da się osiągnąć jednomyślnego wyroku Rady Ligi, udziela zainteresowanym państwom zezwolenia do zastosowania takich środków, jakie zostaną przez nie uznane za konieczne w celu obrony ich praw. Naturalnie chodzi tu o wojnę. O tej rezolucji polska deklaruje, każdą wojnę jako „stojącą poza prawem”. Uterza zatem w sedno rzeczy, nie nadając równocześnie drażliwej sprawie formy umowy, która wywołuje zawile targi i jest zwykle pierwszym krokiem do pogrzebania wielkich projektów międzynarodowych. Tak zresztą było z pamiętnym protokołem genewskim.

Nie ulega wątpliwości, że ogólnikowa forma, jak i ton rezolucji nadaje jej w głównej mierze charakter demonstracyjny. W każdym bądź razie jest ona dowodem polskiej aktywności na terenie międzynarodowym i — jak już wspominaliśmy — próbą kontrakcji przeciwko coraz potężniejszemu zakusom Niemiec na naszą granicę. Równocześnie zaś projekt polski podważa ma upadły autorytet Ligi Narodów, a zaś w jej tonie mniejszych państw. Nie przeto dziwnego, że właśnie delegaci państw małych podchwylił ton poddany przez reprezentantów Polski i jedyną za drugim Holender, Lotysz, Estończyk, oraz Szwed wyrażali szereg propozycji idących o wiele dalej aniżeli nasza rezolucja, bo zmierzających do wskrzeszenia protokołu genewskiego.

Trudno przewidzieć jak wypadnie ostateczny rezultat polskiego projektu. O ile można wywnioskować z dotychczasowych doniesień Anglii odnosi się do niego chłodno, uderza on bowiem w podstawy jej hegemonji w Lidze. Francuzi również ujawniają szereg wąhań, bowiem przez politykę lokareńską mocno związani są ze stanowiskiem Anglii. Rozstrzygnięcie rzecz zapewne zachowanie się Stresemanna, który stoi przed alternatywą opowiedzenia się za mniejszymi państwami lub też wytrwanie przy boku wielkich mocarstw. Rozwój wypadków brzemienny będzie w następstwie. Stresemann przewidział to dokładnie i wyjeżdża z Genowy do Berlina, gdzie zapadnie rozstrzygnięcie. Polityczny zamiar polski nie są na rękę, jak to widać zresztą z pełnych oburzenia głosów pras niemieckiej, zastrzegającej się prze-

ciw wszelkim próbom przemycania w tej czy innej formie czegoś w rodzaju wschodniego Lokarna, jednak Stresemann zasachowany został obawą, że odmowa jego zgody dostarcza argumentu tym, którzy o opróżnieniu Nadrenji nie hardzo chcą słyszeć. Briand podobnie jak Stresemann ucziwa potrzebę po-

rozumienia się z kolegami w gabinecie i sobotę spędzi w Paryżu.

Dopiero zatem przyszły tydzień ujawni rozmiary kłeski lub powodzenia polskiej akcji w obronie własnego bezpieczeństwa i przeciw wojnom.

Stab.

Tajemnicza podróż króla Borysa.

SENSACJA W PRASIE EUROPEJSKIEJ. — SPOTKANIE * Z KRÓLEM ALEKSANDEM W MONACHJUM. — ZANIEPOKOJENIE WE WŁOSZECH. — ODGŁOSY FRANCUSKIE I NIEMIECKIE.

Podróż zagranieczna króla Borysa wywołała wielkie zainteresowanie nie tylko w kołach politycznych Bułgarii, lecz w całej niemal opinii europejskiej. Nie więc dziwnego, że we wszystkich większych organach prasowych Europy Zachodniej znajdujemy stale obserwane antykiły, omawiające cele i istotę obecnej podróży cara Borysa. Artykuły te są na tyle sympatyczne, że trudno pomyśleć je zupełnie młeczeniem. Niemniej jednak zaznaczyć wypada, że opinia bułgarska przyjmuje głosy prasy zagranicznej w tym przedmiocie ze zrozumiałą rezerwą.

Ogólne zainteresowanie, jakie podróż ta wywołała w europejskim świecie politycznym, przypisać należy w wielkiej mierze okoliczności, że zbiega się ona czasowo z podróżą jugosłowiańskiego króla Aleksandra. Król Borys wyjechał bowiem z Sofji dnia 18 lipca a w kilka dni potem opuścił swą rezydencję letnią, król jugosłowiański Aleksander. Oficjalnie ogłoszono, że król jugosłowiański wyjechał przez Monachjum do Paryża. Wkrótce po ogłoszeniu tego komunikatu w pismach niemieckich ukazała się wiadomość, o rzekomej poufnej konferencji obu monarchów w Monachjum. W ślad za tem białogrodzka „Politika” przyniosła wiadomość, że w budapeszteńskich kołach politycznych potwierdza się podana przez pisma niemieckie wiadomość o konferencji króla Borysa z królem Aleksandrem w Monachjum. Równocześnie donosiła „Politika”, że w Monachjum osiągnięte zostało porozumienie w sprawie małżeństwa króla Borysa z księżniczką Heleną. Informacje te „Politika” przyniosła bez komentarza.

Barzo żywy oddźwięk znalazła podróż króla Borysa w prasie i opinii włoskiej. Organ faszystów „Reste del Carlino”, zastanawiając się nad celami podróży tej, pisze, że król Aleksander usiłuje stworzyć w chwili obecnej związek państw bałkańskich i że z tego punktu widzenia podróż obu monarchów i ich spotkanie w Monachjum posiadają znaczenie historyczne. Przytem dodaje organ faszystowski, że przez wzgląd na „historyczność” polityki jugosłowiańskiej, Jugosławia

zanalza się w zupełnej izolacji. Jej stosunki z Węgrami, Albanją, Bułgarią i Grecją znacząco się, zdaniem „Reste del Carlino”, pogorszyły. Po „stwierdzeniu” powyższych faktów, pismo stawia sobie niepokojące pytanie: „Czy król Aleksander nie jest skierowany przeciwko Włochom i nie zmierza do utworzenia bloku antywłoskiego, opierającego się na zasadzie „Bałkan dla narodów bałkańskich”? Odpowiedź „Reste del Carlino” na pytanie to jest oczywiście twierdząca. Dziennik włoski wyraża przy tej okazji, że utworzenie takiego bloku antywłoskiego byłoby ponoć uderzeniem w istnienie starych planów francuskich, zmierzających do stworzenia na półwyspie bałkańskim jednolitego organizmu dyplomatycznego, politycznego, a może nawet i państwowego. Ale — stwierdza w ślad za tem organ faszystowski — projekt ten nie będzie urzeczywistniony.

Nie mniej zaintrygowane podróżą monarchów bałkańskich są pisma francuskie i niemieckie, które podobnie, jak cytowany powyżej organ faszystowski, z wydarzenia tego wyciągają najrozmaitsze, częstokroć bardzo nawet fantastyczne wnioski. A tymczasem w pewnych kołach politycznych twierdzi się uporczywie, że spotkanie monarchów, któremu powzeczne przypisuje się tak wielkie znaczenie polityczne, wogóle nie miało miejsca. Tak na przykład oświadczył niedawno jugosłowiański wiceminister spraw zagranicznych, że król Aleksander z carem Borysem ani w Monachjum, ani gdzie indziej nie konferował. Innego zdania jest natomiast przywódca ludowców słowiańskich, dr. Koroszeć, twierdzący, że obaj monarchowie istotnie odbyli w Monachjum dłuższą rozmowę. Prasę bułgarską mniej się zajmuje sprawą rzekomej konferencji monarchów, zastanawiając się głównie nad planami matrymonialnymi króla Borysa.

Naogół powiedzić można, że cała podróż cara Borysa otoczona jest siłą mgłą tajemniczości. Faktem jest narazie tylko tyle, że była ona powodem licznych i bardzo charakterystycznych dyskusji politycznych.

Wielka manifestacja Podlasia.

UROCZYSTE PRZENIESIENIE OBRAZU MATKI BOSKIEJ KODENSKIEJ DO KODNIA.

Kodnia, małe miasteczko na Podlasiu, nie śnił zapewne o takich honorach, jakie mu cała Polska zgotowała z racji uroczystego przeniesienia obrazu cudownej Matki Boskiej Kodeńskiej.

Już w ub. sobotę szły do Kodnia liczne pielgrzymki, a jedna z najgłośniejszych pociągów od Tyraspola za obrazem cudownym arcypasterzy Podlasia, dziesiątki kapłanów i tysiące wiernych. Wzięły w niej również udział: wojsko, handlerze, straża ogniowa i t. d.

Po drodze witaly pielgrzymkę bramy tryumfalne i szereg kompanij, przyłączających się do tego królewskiego pochodu, po witanego u wrót Kodnia grzotem salwy armatniej. Obok biskupów podlaskich kroczył też minister Niezabytowski z małżonką.

Z drugiej strony Kodnia, od stacji Stradecz, przybyły kolumny z Krakowa metropolita ks. arcybiskup Sapieha, zebrany lud z podlegu, wraz z towarzyszącymi mu od Wąseławy kapłanami, orkiestrą i strażą ogniową z Brześcia, poszedł pieszko 4 kilometry i przez prowizoryczny most pontonowy na rzecę, specjalnie zbudowany przez saperów z Erześcia, doszedł do kościoła kodeńskiego, by po raz pierwszy, jako potomek historycznego Mikolaja, sprawcy „świętej kradzieży”, stanąć w Kodniu Sapiehow.

Pod miasteczkiem, w dzielnicy zwanej Placem, urządzono ołtarz polowy, na którym umieszczono na noc z soboty na niedzielę cudowy wizerunek. Przez całą noc trwała adoracja tysięcy: jedni z nich, strudzeni drogą, padali snem zmęczeni, inni czuwając śpiewali chwały Marji. Widowisko niezwykle dziecięcej, bezgranicznie ufnej wiary ludu podlaskiego.

w tem około 200 księży i 30 starców, byłych męczenników Unji, mających otrzymać dekoracje.

P. minister Dobrucki w imieniu P. Prezydenta, wszedł na estradę i podał do wiadomości, że 31 z najzasłużniejszych podlaskich P. Prezydent dekoruje odznaki „Krzyża Zasługi” za walkę w obronie Wiary i Ojczyzny, poczem, zeszedłszy na stopnie estrady, zawiesił każdemu z nich ten widomy znak uznania zasług ze strony Ojczyzny. Był to moment rozrzucający tmy widzów do głębi serca i do łez.

Po rozdaniu medalii ks. arcybiskup Sapieha celebrował nabożeństwo pontyfikalne, w czasie którego ks. prałat Ryster odczytał z ambony list pasterski ks. biskupa podlaskiego, oddający obraz w opiekę Podlasia, Kodniowi, a specjalnie Ojcom Oblatom, którzy będą jego stróżami. Następnie ks. biskup podlaski, wygłosił podniosłe kazanie.

Po nabożeństwie odbyła się nowa dekoracja tych samych zasłużonych weteranów unij orderami papieskimi „Pro Ecclesia et Pontifice”, poprzedzona odczytaniem przez ks. prałata Rystera krótkiego życiorysu każdego z nich. Było to odczytanie prawdziwego martyrologium Podlasia: biele, grzywny, więzienia, Syberja, jednym słowem męczeństwo, które dopiero w wolnej Polsce zostało nagrodzone zarówno przez Ojczyznę jak i Kościół.

Biskup podlaski udzielił po skończonej dekoracji błogosławieństwa papieskiego i zaśpiewał uroczyste „Te Deum laudamus”, po czem, przy śpiewie hymnu 40-tysięcznego wnieśli obraz do kościoła i tam go na ołtarzu postawiono.

Po tych uroczystościach udali się wszyscy dostojcy i kler do zamku, gdzie na polu celi, pod obryzmych wojskowym namiotem, odbył się obiad w czasie którego ks. biskup Przeździecki wniósł toast na cześć Ojca św. i P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Ks. — skł.

Nasz dział radiowy.

BOKS PRZECZ RADJO.

(Zamówienie do sportu panujące wczoraj w Stanach Zjednoczonych, przejały się ostatnio w użemierze oryginalny sposób. W nowojorskim „Jankee-stadionie” odbyła się walka pomiędzy Jaskiem Dempseyem i lotyszem Sobarkeyem. Niem erwie ciekawą rozgrywkę światowych bokserów nadano przez radio. Słuchacze radiowi odbierali głos sędziego, tłumk 80 tysięcy widzów, wykrzykujących słowa zachęty dla swoich faworytów, odgłosy typych uderzeń rękawczywo ilustrujących przebieg całej walki. Transmisja ta była do tego stopnia udana, że nawet ludzie nie znający sportu bokserkiego — słuchając tej audycji, przeobdzili goręczkę zapalonych entuzjastów boksu.

PROGRAM RADJOWY na piątek 9 września.

Warszawa, 1111 m. Godz. 17.25 odczyt p. t. „Oddziały ochotnicze w walkach 1920 roku”, wygł. rotmistrz Stefan Orłowski. Godz. 18.00 koncert popołudniowy. Wykonawcy: Eugenja Umńska-Jaworska (skrzypce), Tomasz Jaworski (skrzypce), oraz prof. L. Urstein (akomp.). Godz. 19.15 rozmaitości, wygł. p. L. Lawiński. Godz. 20.30 koncert wieczorny. Wykonawcy: Orkiestra P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego, Helena Zbońska-Ruszkowska (śpiew) i prof. L. Urstein (akomp.). W programie: Haendel, Schumann, J. Brahms, J. Seb. Bach, Mozart i inni.

Poznań, 280.4 m. Godz. 19.55 pogadanka z dziedziny radiotechniki, wygłosi dr. Bohdan Lipiński.

Kraków, 422 m. Godz. 17.25 program dla dzieci. Godz. 18.00 transmisja z Warszawy. Godz. 19.00 odczyt p. t. „Przeżycie lotnictwa”, wygł. por. dr. T. Halewski. Godz. 20.30 transmisja z Warszawy.

Neapol, 333.3 m. Godz. 21.00 transmisja opery „Don Pasquale” Donizettiego.

Brno, 441.2 m. Godz. 19.15 transmisja z teatru „Cyganeria”, opera Pucciniego.

NOWE KURSY KROJU

damskie i męskie rozpoczynają się

12 września b.r.

zgłoszenia do:

Hanc. Szkoły Kroju

W. Samarzewskiego,

4 Król. Hucie,

ul. Wolności Nr. 76

kurs kompletny z przyborem 67/5 100 zł.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

9

Piątek

Dzisiaj Sergiusza P.
Jutro Mikołaja W.
Wsch. słońca 54
Zach. „ 184

Kinoteatry w Sosnowcu.

gra dzisiaj:

Kino „Zagłębie”: „Faworyta Rotezyda”.

Nowa podwyżka taryfy pocztowej.

Jak się dowiadujemy, z dniem 10 września została w Polsce podwyższona taryfa pocztowa w obrocie paczkowym wewnętrznym w sposób następujący:

Za nadane paczki zwykle do wagi 1 kg. z 50 gr. na 1 zł., to jest o 100 proc., od 1 kg. do 5 kg. z 1.30 zł. na 2 zł., to jest o 66 proc., od 5 kg. do 10 kg. z 2 zł. na 3 zł., to jest o 50 proc., od 10 do 15 kg. z 3.50 na 5 zł., to jest o 83.3 proc., od 15 do 20 kg. z 4.50 na 6 zł., to jest o 25 proc. Podwyższone również będą do latkowe naliczoności pocztowe za dostarczanie paczek, jak również naliczoności assekuracyjne za listy wartościowo Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych.

Zaproszenie.

Akademickie Koło Zagłębian w Warszawie prosi tą drogą koleżanki i kolegów akademików wszystkich wyższych uczelni, którzy z jakiegokolwiek powodów dotychczas miłych zaproszeń nie otrzymali, o wzięcie udziału wraz z rodzinami w tanecznej zabawie połączalnej, mającej się odbyć w salach Resursy w Dąbrowie w dniu 10 b. m.

Pozostałe zaproszenia można otrzymywać u kol. Śmigolewskiego w Redakcji „Polonii” w Sosnowcu.

Na konkursy hipiczne.

Na konkursy hipiczne polski państwo, jakie odbędą się w Warszawie, wyjeżdżają z konnego oddziału P. P. w Sosnowcu: asp. Rozumski, et. posterunkowy Danielecki oraz posterunkow. Jakubowicz i Wąsowicz.

Dalszy wynik wyborów do Sejmiku.

Odnajd odbyły się w piątek z kolekcji gmin, mianowicie w Łagiew, wybory członków do Sejmiku budżetowego. Wskazując głosy wybrał został pp. Michałowski Zygmunt i Mieczysław Wygładacz.

Z Tygodnia LOPP.

KONCERT MICHAŁOWSKIEGO

NA L. O. P. P.

Przypominamy, że w nadchodzącą sobotę (jutro) w sali gimnazjum im. Staszca na Pogoni staniemy i na cele L. O. P. P. odbędzie się wielki koncert sławnego pianisty p. A. Michałowskiego przy udziale p. Ireny Ruszczykówny. Początek o godz. 8 wiecz. Bilety wcześniej nabywać można w magazynie p. Kucharskiego przy ul. 3 Maja, oraz w księgarni J. Dippa przy ul. Orlej 24 na Pogoni.

KOMUNIKAT L. O. P. P. W SOSNOWCU.

Zarząd Komitetu L. O. P. P. w Sosnowcu prosi wszystkich należących do sekcji propagandowej, rozrywkowej i zbiorkowej o przybycie na posiedzenie w dniu 9 bm. punktualnie o godz. 7 wiecz. w sali na plebanji.

Sekcja zbiorkowa zwraca się z uprzejmą prośbą do pp. kwartaków i pp. kwartarzy, którzy tak chętnie przychodzą na wydatkowe zasiedzenia finansu L. O. P. P. przez wzięcie czynnego udziału w kwiecie dnia 4 bm. o lekkawie wzięcie udziału w zbiorce ulicznej w dniu 11 bm. i w związku z tem o przybycie do biura L. O. P. P. w dniu 10 bm. o g. 7 wiecz., celem zabrania potrzebnego materiału do kwety.

TYDZIEŃ L. O. P. P. W CZELADZI.

Izbę odbędzie się w Magistracie czeladzkim posiedzenie Komitetu tygodnia L. O. P. P. w Czeldzi. Na posiedzeniu omawiane będą sprawy związane z urzędowaniem kwety ulicznej w niedzielę dnia 11 bm., oraz wygłoszenie odezwy w nadchodzącą sobotę i niedzielę w sali b. ratusza na rynku i w klubie kop. „Saturn”.

ZABAWA NA L. O. P. P. W GRODZCU.

Jutro w sobotę odbędzie się w salach klubu Grodzkiego Towarzystwa wódka zabawa taneczna, z której dochód w całości przeznaczony jest na rzecz zbiórki „Tygodnia lotniczego”. Osoby, które lekkawie przyjeżdżają na takie funkcje gospodarzy, jak również doborowa muzyka smyczkowa dają okazję, iż zabawa wypadnie dobrze. To też nie należy wątpić, iż tak miejscowa jak i zaprzeczona inteligencja z okolicy poprze tę sprawę.

Wszystkim którzy oddali ostatnią posługę drogim nam swiekom najukochańszemu naszemu ojcu i mężu

ś. p. Feliksa Aleksandra Scibiora

a swiaszcza koleżankom i kolegom z Sosnowieckiego Oddziału P.Z.O.W. panom Dyrektorom Nowakowskiemu i Lavitoux, składamy staropolskie „Bóg zapłać”.

RODZINA.

Jesienne wyścigi konne

NA TORZE 23 PULKU ARTYLERJI POŁOWEJ.

Jesienne wyścigi konne na torze 23 pułku artylerji połowej pod Sosnowcem, organizowane przez oficerów 23 p. a. p., zapowiadają się w roku bieżącym niezwykle interesujące.

Sam fakt, że do zawodów zaproszono zespoły czterech pułków artylerji połowej, zapowiada zawziętą konkurencję tak ze strony gospodarzy toru, jak i zaproszonych sportmenów.

Bezwątpliwie, że pułki rywalizujące przysłały swe najlepsze konie i jeźdźców najwybitniejszych. Tegoroczna publiczność sportowa będzie miała sposobność obserwować na sosnowieckim torze szlachetną walkę zespołów o palmę pierwszeństwa w tym pięknym sporcie.

Po raz pierwszy w Zagłębiu zawody nie ograniczą się do jednodniowej imprezy, a trwać będą dwa dni, tj. 1 i 2 października (sobota i niedziela). W każdym dniu zawodów odbędzie się szereg biegów oficerskich i konkursów hipicznych. Nowością będzie konkurs hipiczny perami, wymagający doskonałego wyjeżdżenia i opanowania koni, jak i stylu jazdy.

Prace nad budową trybun obłożonych na 2000 miejsc siedzących, rozpoczęto. Przewidzane jest również zainstalowanie na torze sosnowieckim szeregu urządzeń na wzór najważniejszych torów zagranicznych, co umożliwiłoby ujednolicenie zdarzających się dotąd z powodu braków technicznych, usterek w organizacji biegów.

Dojazd na tor z szosy Sosnowiec — Szopienice, jak w latach poprzednich. Obserwator park dla samochodów, które ustawiane będą w miarę przybywania na tor, zapobiegnie trudnościom odszukania w natłoku swej maszyny po wyścigach. Dla samochodów osobne karty wjazdu nie będą wymagane.

Szczegółowy program biegów podamy w jednym z następnych numerów naszego piśma, po załatwieniu wiadomości w kołach wojskowych organizatorów wyścigów.

Jak się dowiadujemy, lista koni biorących udział jeszcze nie zamknięta w oczekiwaniu dalszych zgłoszeń z pułków art. z Krakowa, Belska i Częstochowy.

Z Tow. muzycznego

W DĄBROWIE.

Po ustąpieniu prof. Antoniego Cichonia ze stanowiska dyrektora Tow. muzycznego w Dąbrowie, zespół śpiewaczy tak odczuł brak tego wybitnego kierownika, że wynalezienie odpowiedniego następcy na naszym terenie było rzeczą wręcz niemożliwą, co wykazały poczynione próby.

Skutki tego stanu rzeczy były dla Towarzystwa bardzo opłakane. Towarzystwo, które za dyrekcji prof. A. Cichonia zajmowało przodujące stanowisko wśród drużyn śpiewaczych w Zagłębiu, podczas ostatnich zawodów okręgowych w Dąbrowie zeszło na plan ostatni. Zarząd rozumiejąc, że w tych warunkach Tow. skazane jest na degenerację i powolne konanie, zwrócił się ponownie do prof. A. Cichonia z prośbą o objęcie opuszczonego przez siebie stanowiska. Zabieg ten odniósł pożądaną skuteczną i z dniem 15 września r. b. prof. A. Cichonia obejmując z powrotem kierownictwo artystyczne w Towarzystwie muzycznym. Wiadomość ta odbiła się radośnym echem wśród czynnych członków Tow. i tych miłośników śpiewu chóralnego, którzy mieli sposobność podziwiać wysoki poziom artystyczny koncertów wykonywanych pod dyrekcją prof. A. Cichonia.

Pierwsza lokała sprawa odbyła się dnia 16 bm. w sali resursy dąbrowskiej o godz. 8 wieczorem.

Zgłoszenia nowych kandydatów do chóru przyjmują zarząd w lokalu resursy we wtorek i piątek o godz. 8 wiecz.

Posadzka w kościele czeladzkim.

Na onegdajszym posiedzeniu Dozoru kościelnego w Czeldzi postanowiono zwrócić się z prośbą do Magistratu o wyasygnowanie 15 tys. zł. tytułem subwencji na przeprowadzenie robót przy układaniu posadzki w miejscowym kościele. Prócz powyższego załatwiono cały szereg drobnych spraw.

Poświęcenie kamienia węglanego pod budowę szkoły.

W dniu wczorajszym odbyło się w obecności reprezentantów władz i zaproszonych osób uroczyste poświęcenie kamienia węglanego pod budowę szkoły powszechnej w Strzyżewicach.

Sekcja robotników sezonowych kolejowych przy Z. Z. P.

Onegdaj w lokalu Z. Z. P. przy ul. Marjańskiej 1 w Sosnowcu odbyło się zebranie robotników sezonowych kolejowych. Przewodniczył Kuleziński z Katowic. Zebrani postanowili zorganizować się przy Z. Z. K. jako osobną sekcję robotników kolejowych sezonowych.

Gospodarka socjalistyczna W ŚWIELE FAKTÓW.

W swoim czasie Magistrat dąbrowski, celem ożywienia ruchu handlowego w mieście, no i przysporzenia miastu dochodu, postanowił uruchomić stałe targi. Projekt okazał się doskonały, gdyż targi zdobyły duże powodzenie i miasto otrzymało stały poważny dochód. W sprawie tej było tylko jedno niedomaganie, mianowicie brak własnego odpowiedniego placu i z konieczności wyznaczono znakomitemu nadzającemu się na ten cel teren w śródmieściu od Tow. franko potęskiego.

O wybudowanie hal dla targowiska nie było z braku środków money i w rezultacie pozwolono handlującym stawiać wszelkiego rodzaju szopy i budy, dzięki czemu targowisko przybrało ciekawy wygląd, przypominający średnio-wieczne spelunki, lecz nigdy nowoczesne miejsca handlu. Kiedy rzadzi obliwi socjalizm, zaczęła się wojna z burżuazją, która, między innymi, doprowadziła do tego, że miasto straciło szpital i targowisko. Ponieważ sprawa planu była przesunięta a Magistrat postanowił urządzenie nowego targowiska na własnym placu przy ul. Konopnickiej z wytworzonej sytuacji skorzystał radca miejski p. Strzegowski, który wydzierżawił dawny teren targowy od Tow. franko polskiego, gdzie następnie wybudował okazały budynek, zawierający szereg sklepów i odpowiednio urządził całe targowisko. Fakt ten najpełniej wykazał ludności gospodarkę socjalistyczną, którzy mimo gromadzących wyścisków do Wiednia nie mieli urządzić nawet targowiska i dopiero osoba prywatna, w dodatku także nieobchodna, pokazała, jak należy to robić. Oczywiście zysk z targowiska pójdzie do kieszeni przedsiębiorcy, a Magistrat zadowolony odsotkami.

Między małżonkami.

Przy ul. Konstancynowskiej 18 w Sosnowcu zamieszkuje od pewnego już czasu małżeństwo Mazepów. Między Mazepami dochodziło do częstych awantur, powstających na tle zaradków małżonka. Często gościł Mazepa podczas nieporozumień używał względem żony „wymownego argumentu”, a mianowicie: „Jedna z dość licznych awantur miała miejsce onegdaj wieczorem. Mazepa, po kłótni z żoną, pobił ją dotkliwie, podobno do utraty przytomności, poczem zabrawszy do kieszeni brylanta, udał się na kamieniołomy na Środulę. Tam w celu samobójczym podrażnił sobie brylantem gardło. Rzeczony Mazepa, łączący w kabinie własnej krwi, zauważył mieszkańcy Środuli. Sprowadzono lekarza, który udzielił denatowi pierwszej pomocy, poczem odwieziono go w stanie ciężkim do szpitala miejskiego na Pekinie. Pojechał prowadzić dochodzenie.”

Zamach samobójczy.

Zamieszkała przy ul. Okrzei w Dąbrowie 3-letnia małżatka Michałina Kapuścińska, chcąc pozabawić się życia, wypuściła dawkę kwasu solnego. Desperatkę w stanie bezradnym przewieziono do szpitala św. Wincentego. Przyczyną rozpaczywego kroku — nieporozumienia.

Tragiczna śmierć dziecka.

3-letnia Zosia Wyjmańska zamieszkała przy rodzinnych w Piskarach, będąc w ubiorem pozostawiona bez żadnej opieki, wzięła z domu pudełko zapalek, poczem udała się na pole. Tam usiłowała rozniecić ogień. Odnajdąc się jednakże nieostrożnie z zapalniczką, spowodowała zapalenie się na niej sukienki. Piomienie szybko objęły nieszczęśliwe dziecko, które stało bezradne, płacząc żywym, dokąd nie ugrasła na jej ogień przebiegnie. W okropny sposób porażone dziecko przewieziono do szpitala Kasy chorych, gdzie tego dnia wieczorem zmarło w męczarniach.

Samobójstwo w mieszkaniu niewiemy

27-letni Januszek Bol, z Sosnowca (Wod. 8), doznanwszy erogiego zawodu od swej narzeczonej Gajdy Julji, zamieszkałej w Sosnowcu przy ul. Chemicznej w domach Szona, postanowił rozstać się z życiem.

Ala jak i gdzie?

Po dłuższym namyśle postanowił zabić się na niewiemiej, popielając samobójstwo w jej mieszkaniu. Plan swój wykonał w czynie onegdaj rano o godz. 5.45, wosząc się na parku w suficie. Gajda, spostrzegłszy wielkie, monumentalne odcięcie go i spowodowała działo lekarza. Przybyli na miejsce dr. Legalski skonstatował już tylko śmierć denata i o wypadku zawiadomił policję. Zwłoki samobójcy zostały poddane oględzinom sądowym i lekarskim.

Eksperyment komunistyczno-samorządowy w Czeladzi.

Radni z P.P.S. wykazali łączność panującą pomiędzy socjalistami i komunistami, oddając swe głosy na kandydatów „jedności robotniczej”

LEGALIZOWANA DZIAŁALNOŚĆ KOMUNISTÓW W SAMORZĄDZIE.

W murach starego ratusza w Czeladzi, które pamiętają wiek XVIII, odbyło się onegdaj pierwsze posiedzenie nowej Rady miejskiej. Wynik wyborów podaliśmy we wczorajszym numerze. Wybory te spowodowały poważne zainteresowanie z tego względu, że komuniści pod szyldem „jedności robotniczej” posiadają zdecydowaną większość (13 radnych na ogólną ilość 24) i oni też biorą władzę samorządową w Czeladzi niepodzielnie w swe ręce. Zauważyć przytem trzeba, że nie w administracyjną, legalną, ale w wyjątkowo ulegającą oficjalnej działalności komunistów, którzy występują pod szyldem, z napisem „jedność robotnicza”, nie przestali być nadal komunistami, wypełniającymi zlecenia centrali swej, znajdującej się poza granicami Polski, o czym władze dobrze są poinformowane. Tak więc eksperyment ulegalizowanej działalności komunistów na polu samorządowym przedstawia się ze wszechmiarą interesującą nie tylko pod kątem lokalnych stosunków, ale i w odniesieniu do całokształtu polityki komunistów na terytorium Rzplitej.

DEKLARACJA PROGRAMOWA „JEDNOŚCI ROBOTNICZEJ”.

Sala ratusza czeladzkiego wypełniła się szczerze radnymi i galerją.

Przewodniczył burmistrz dotychczasowy p. A. Ręcażek.

Przed przystąpieniem do głosowania na burmistrza, przedstawiciel „jedności robotniczej” odczytał deklarację tego klubu, mającą wyrazić program przyszłych władz miasta. Deklaracja ta, napisana w każdym razie nie przez radnych z „jedności robotniczej”, składała się z dwóch części:

Pierwsza część była typową bambastyczną odezwą komunistyczną, nasyconą hasłami o walce proletariatu z polskim rządem faszyzowskim, o przeciwstawieniu się wojnie w gotowości bojowej do rewolucji, o znaczeniu opanowania placówek samorządowych w walce z reakcją polską, idącą pod komendą imperialistycznej Anglii, przyczem słowo „walka” powtarzało się co najmniej z 15 razy.

ZAPOWIEDŹ „RAJU” W CZELADZI.

Druga część deklaracji zawierała 18 punktów programu samorządowego radnych „jedności robotniczej”. Pierwszy punkt tego programu mówił o zwolnieniu ze wszystkich podatków ludności pracującej, a obciążeniu w pełni klas posiadających. W punkcie drugim „jedność robotnicza” zapowiada zwalczanie bezrobocia w ten sposób, że wszyscy bezrobotni otrzymają zapomogi w wysokości ich plac zarobkowych, a w dalszym ciągu punkt ten zawierał ogólnik o robotach publicznych. Dwa te punkty dumające na język zwykły wskazują, że komuniści mają zamiar czerpać wyłącznie dochody podatkowe z dwóch kopuł: Piasków i Saturna. Dochody te mają wystarczyć na opłacenie bezrobotnych budowę szkół, ochronę, szkół itd. Robotnicy, kapeki, rzemieślnicy, urzędnicy, rolnicy, wszyscy jako pracujący będą zwolnieni od podatków. Jednym słowem zapowiedź cudownego rajku komunistycznego w Czeladzi. Szkoda tylko, że deklaracja nie określiła terminu, kiedy bezrobotni mają się zgłosić po wypłatę zapomogi w wysokości plac zarobkowych. Prawdopodobnie bezrobotni sami zgłoszą i zażądają dotrzymania obietnicy i wyznaczenia terminu.

WALKA Z DROŻYZNĄ.

Wspaniały sposób walki z drożyzną zawie za punkt trzeci. Oto nowy zarząd miasta, drożyznę walczy zakazem wywozu żywności zagranicę i zawarciem traktatu handlowego z Rosją sowiecką (sic!) Poza tem zarząd m. Czeladzi rozłoży kontrolę nad produkcją żywności. Głód mieszkańców znajduje w deklaracji radnych komunistycznych proste rozwiązanie: selekcję wolnych mieszkań (po), oraz odebranie burmistrzowi i podzielenie odpowiedzialności między tych oczywiście, którzy mieliby ochotę tam mieszkać. W dalszym ciągu programowa deklaracja mówi o budowaniu szkół, ochronie, żłobków dla dzieci, bezpłatnym powozem nauczania, kucharz dla dorosłych, jak również o uprzągnięciu języka mniejszości narodowych w „wieloletnich samorządowych”. Interesant żydo-

wski zatem będzie mógł rozmawiać z burmistrzem Czeladzi po żydowski i będzie miał prawo domagać się tego, względnie magistrat musi zafundować sobie odpowiedniego tłumacza.

Taką oto deklarację złożył przedstawiciel większości Rady miejskiej p. Antonik W. przed wyborami zarządu miasta.

DEKLARACJA KLUBU DEMOKRATYCZNO - MIESZCZANSKIEGO

W imieniu klubu demokratycznego mieszczansko - robotniczego złożył deklarację p. Jan Wierczok. Deklaracja była krótka, lecz treściwa. Mówiła ona o intencjach wobec Rady miejskiej klubu mieszczansko - robotniczego, który przestrzegając zasad szczerze demokratycznych stoi na stanowisku, że „w szczególności wszystkich są wszyscy stółki cele”. Program tego klubu w zupełności pokrywa się z esencjami b. burmistrza p. Ręcażka, wygłoszoną w przededniu wyborów, a idzie po linii całości i dobra Rzplitej Polskiej.

Do złożonych deklaracji przystąpiło do wyborów burmistrza, wiceburmistrza i 3-ech radników.

Burmistrzem został Józef Bitner, działacz komunistyczny z Łodzi (15 głosami). Jan Dębki z Sosnowca, radny komunistyczny z Będzina (15 głosami), jawnikami z ramienia „jedności robotniczej” Witwicki i Krawczyk, z klubu mieszczansko - demokratycznego Koneczny Józef.

P. P. S. I KOMUNISCI.

Na uwagę zasługuje zachowanie się dwóch radnych P. P. S., którzy oddali swe głosy na kandydatów „jedności robotniczej”, inaczej mówiąc komunistów. Wobec ogromnej dyscypliny partyjnej panującej w P. P. S., trudno przypuścić, aby dwaj radni w Czeladzi, postępując bez porozumienia się z centralnymi swoimi władzami, jak również, biorąc pod uwagę działalność tych dwóch radnych w P. P. S., aby wyłamali się z partii łączącej się z komunistami organizacyjnie. Wynika z tego zatem, że P. P. S. zaakceptowało program samorządowy na terenie Czeladzi, wygłoszony przed wyborem zarządu miasta, i wzięta pospołu z komunistami odpowiedzialność za rządy miastem. Wywiązała się ścisła łączność komunistyczno - socjalistyczna i to nie przypadkowa. Dowodziłoby to, że P. P. S. obecnie uważa za wskazane trzymać się polity komunistów, iść w ogonku komunistów, pozabawiona swej inicjatywy, woli programu. Program komunistyczny okazał się programem P. P. S. Opowiadania o antagonizmie przysły jak baśnia mydlana. Społeczeństwo ma możność jakśkroć sobie uświadomić, że działalność P. P. S. komunistu musi być mierzona równą miarą, a mo-

tor poczynił tak jednych, jak drugich nie znajduje się w granicach Rzplitej, a leży poza jej obrehami na Wschodzie, w Moskwie.

Bo jakże! Przewodzący P. P. S. nie są na tyle naiwni, aby przypuszczali, że kłótniastu radnych z „jedności robotniczej”, których większość załadowie podpisać się umie, było w stanie prowadzić samodzielną politykę. Wiedzą dokładnie, że komuniści w Polsce podlegają władzom znajdującym się w Moskwie. Stamtąd nadchodzi instrukcje, tam się fabrykuje odezwy i... deklaracje programowe.

Oddając swe głosy na kandydatów zakapturzonych komunistów w „jedności robotniczej” zaakceptowali politykę „Kominternu” na terenie Rzplitej. Ten fakt nieczem się zniechęca.

„TUMANIENIE” NARODU.

Dla uzupełnienia tego co się wyżej powiedziało, warto przytoczyć opinię organu P.P.S. w Zagłębiu Dąbrowskiem „Głos Zagłębia” Nr. 36 z dnia 4 b. m., o kandydacie komunistycznym na burmistrza w Czeladzi p. Józefie Bitnerze. „Głos Zagłębia” pisał:

Zachodzi tylko kwestja, czy władze zatwierdzą jako burmistrza — p. Bitnera. Jako działacza komunistyczny i komisarz bolszewicki — był on swego czasu skazanym przez sąd na 4 lata więzienia. Karę tę odbył. Nie mając przed sobą w tej chwili żadnych przepisów karnych, nie wiemy czy nie stracił przez to praw politycznych. Gdyby tak było, to nie ulegałoby najmniejszej wątpliwości, że komuniści świadomie i celowo wysuwaliby taką kandydaturę, której władza niechciałaby zatwierdzić.

W ten sposób wymagaliby się od odpowiedzialności za gospodarkę i znowu tumaniliby naród, że oni chcieli, ale Rząd nie chciał i t. p.

W dalszym ciągu „Głos Zagłębia” tak pisał:

... Jeżeli w razie czego nie Bitner, to kto inny, kto dąży do dyktatury, to musi mieć ludzi co umieją urządzić...

Dwaj radni P. P. S. głosowali zatem świadomie na „działacza komunistycznego” i „komisarza bolszewickiego”. Mogli być oddać kartki puste, woleli głosować. Nie wiemy, czy przywódcy zorientowali się już co do praw p. Bitnera: Czy może być burmistrzem, czy nie. Fakt ten nie zmienia zasadniczo sytuacji. Z wyniku wyborów bowiem wynika, że komuniści, o ile na Bitnera władze się nie zgodzą, wysuną nową kandydaturę. Faktem jest natomiast, że członkowie P. P. S. oddali swe głosy na bojową kandydaturę komunistyczną. To mówi samo za siebie. I w danym wypadku trzeba stwierdzić, że rola „tumanienia narodu” w całości przypada P. P. S.

(as)

Niezszczałne zamiary magistrackie.

SPRAWA BUDOWY DOMÓW MIEJSKICH W DĄBROWIE.

Dość często zwracają się do nas mieszkańcy Dąbrowy z zapytaniami, co etalo się z forsowanym w swoim czasie przez Magistrat dąbrowski projektem budowy domów miejskich, kiedy to gospodarze miasta zaczęli ekwipalnie nabywać place, a następnie pokazywać plany okazałych domów i zapewniać o załatwieniu głodu mieszkaniowego. W sprawie realizacji tych projektów nie możemy, niestety, nic konkretnego powiedzieć, można jedynie stwierdzić, iż z chwilą załączenia „dobroczynej” pożyczki ule owkiej miasto przez długi szereg lat nie będzie mogło prowadzić jakkolwiek poważniejszych inwestycji, gdyż niejako krótko brakujecie

niędzy na spłatę rat pożyczki, a więc tembardziej nie będzie środków na inne cele.

Przy projektowanej budowie domów miejskich liczone, jak zresztą we wszystkich innych okolicznościach, na pożyczkę rządową, z chwilą jednak, kiedy nadzieje te zawiodły, zamiary magistrackie zawiły w powietrzu, zwłaszcza, że przekonano się, iż mieszkania w tych domach byłyby drogie, a przecież przeczyłoby programowi socjalistycznemu budowanie domów dla barżujących i dlatego też niema się co हुई, aby projekt wspomniany został w obecnych warunkach realizowany.

Prawie cała wieś zniszczona przez pożar.

47 ZAGRÓD WŁOŚCIANSKICH W PERZYNI. — OFIARĄ W LUDZIACH. — KATA STROFA W ZNISZCZONYM PRZEZ POŻAR KOŚCIELE.

W ub. sobotę w południe we wsi Kozłów, gm. Małogoszcz, pow. Włoszczowskiego wybuchł pożar w zagrodzie gospodarza Wierczoka. Ogień powstał od wyniesionej na podwórze wiechy ze słomy, którą Józefa Wierczorka wywierała piec do pieczenia chleba. Po upływie 20 minut w ogniu stanęło 47 domów wraz z zabudowaniami gospodarskimi.

Pastwą szalejącego żywiołu pałł również miejscowy kościół, którego dach uległ zniszczeniu.

W płonących domach znajdowało się 2 chłopców i dziewczynka, a 7 ludzi zostało poparzonych śmiertelnie.

Nazajutrz rano, gdy w nawie kościelnej zebrała się liczna gromadka ludzi, zanosząc modły w zniszczonej pożarem świątyni, przepełniona hojka w zwoje oberwała się, powodując zawalenie się szczytu i sklepienia z cegiel. Pod gruzami sklepienia zginęła zabita na miejscu Zofia Bonarek, a kilkanaście osób zostało ciężko poranionych spadającymi gruzami.

KURJER ZACHODNI

W KALENDARZU

L.O.P.P.

na rok

1928

TO PRZEGLĄD SIŁ SPOŁECZNYCH.

Kto ogłosi się

INFORMATOR

wskaże, że loćnic-
two polskie nie jest
mu obojętne.

INFORMATOR

Ogłoszenia i adresy reklamowe przyjmują, oraz wszelkie informacje udziela
ADMINISTRACJA
„KURJER ZACHODNI”
Sosnowiec, ul. Dąbrowska 1, tel. 73.
Jak również upoważnieni agenci.

Z SALI SĄDOWEJ.

SKAZANIE AWANTURNIKÓW.

(1) Skłeka U. K. przy Sądzie okręgowym w Sosnowcu rozpoznawała onegdaj sprawę znanych awanturników: 21-letniego Stanisława Rocha i 26-letniego Jana Widurskiego z Czeladzi, (Przelańska 3), którzy przechodząc ulicami Czeladzi w dniu 5 czerwca b. r. wieczorem hałasowali i zaczepiali po pijanemu przechodniów, bijąc ich.

Gdy na prośbę poszkodowanych przybyła policja obaj awanturnicy rzucili się na posterunkowych, przyczem pobili ich łaskami i oburucili kamieniami. Oskarżeni nie przyznali się na rozprawie do winy.

Sąd, wzięwszy pod uwagę bujną przeszłość oskarżonych skazał każdego z nich na cztery miesiące więzienia z łąčeniem aresztu tymczasowego.

NIE UDAŁO SIĘ.

(1) 27-letni Ludwik Sobczak, z Tapkowie, gminy Ożarów, mając odbyć karę trzechmiesięcznego więzienia z wyroku Sądu pokoju w Siewierzu, ukrywał się, wreszcie, gdy w dniu 27 marca b. r. został ujęty przez policję, stawiając jej czynny opór, przyczem kopiał, bił i gryzł posterunkowych, tak, że musiano go skuć.

Onegdaj Sąd okręgowy w Sosnowcu rozpatrzył tę sprawę, skazując Sobczaka na miesiąc więzienia.

SKAZANIE MALWERSANTA.

(1) 60-letni Zygmunt Stechman z Katowic sprzedawał w maju 1925 r. węgiel za jęzety przez sekwestratora Urzędu skarbowego, czem dopuścił się szkody na rzecz skarbu państwa na kwotę przeszło 1800 złotych. Sprawę skierowano do Sądu okręgowego w Sosnowcu, który skazał onegdaj Stechmana na miesiąc więzienia.

ZA ZAKŁÓCENIE SPOKOJU.

(1) Za pokój w Sosnowcu skazał za nieprzestrzeganie przepisów meldunkowych na 10 złotych grzywny Tomasz Jęzowski (Sosnowiec, Zielona 6) i na 15 złotych grzywny Franciszka Iskrę (Sosnowiec, Północna 114).

Kronika Zawiercia.

Kino „Stella” — „Trzy tygodnie miłości królowej”.

Przed wyborami.

Z każdym dniem intensywniej zaznacza się w Zawierciu ruch przedwyborczy. Coraz wyraźniej nurtują prądy agitacji, poczynają się walka o wpływy i mandaty. Przewidywania nasze co do rozdziału na listach ugrupowania, zdają się potwierdzać. Wybory jeszcze daleko, a już się mówi o kilkudziesięciu wyborczych.

W ostatnich dniach prezesem stronnictwa Ch. D. został kierownik szkoły powszechnej nr. 2, p. Konstanty Piotrowski.

Nowotworem wyborczym jest organizowanie na gwałt Stowarzyszenie lokatorów, którego żywot prawdopodobnie nie pociągnie aniłikutego do wyborów.

Sprostowanie.

We wczorajszym numerze wzmiance o nianowaniu komisarzy wyborczego w Zawierciu popełniono błąd, mianowicie podano, że komisarz sądu Godlewski został mianowany przez województwo, tymczasem zgodne z ustawą mianowania dokonał prezes sądu okręgowego w Sosnowcu, p. Opęchowski.

Echa tragicznego wypadku.

Swego czasu donosiliśmy o tragicznym wypadku, jakiemu uległ kapral 23 p.p., Stanisław Włodarz, któremu wybuch petardy urwał prawą rękę aż do łokcia. Obecnie samorzutnie zawiązał się komitet, który wziął sobie za zadanie zapewnienie środków do życia bohaterowi kapralowi po wyjściu ze szpitala i ewentualnie wojska. Komitet ten składają pp. starosta Cz. Kowalski, dyr. St. Szymański, inż. J. Banachiewicz oraz dr. Bartkiewicz.

Szalachetna inicjatywa zasługuje na całkowite uznanie.

Ze sportu.

ZAWODY MIĘDZYMIASTOWE. W uzupełnieniu komunikatu sportowego z dnia 4 bm., podajemy do wiadomości, że zawody międzymiastowe piłki nożnej Sosnowiec — Będzin, z których całkowity dochód zostaje przeznaczony na L. O. P. P., odbędą się nie w Sosnowcu na placu sportowym klubu „Victoria”, a w Będzinie dnia 11 bm. o godz. 16 na placu sportowym klubu „Hakoach”. Wobec tego, że nasza miasto wystawiają do reprezentacji najprzedniejszych graczy, zawody zapowiadają się ciekawie interesującą, a że dochód z nich przeznaczony na L. O. P. P., spodziewamy się więc granicznego poparcia przez tutejsze społeczeństwo. Szczegóły w przyszłości.

PROF. STANISŁAW RĄCZKA.

Za wierciański czy zawiercki?

I.

W sprawie tej, czy świeżo w roku bieżącym założony powiat w Zawierciu winien się nazywać „zawieciański” czy też „zawiercki”, należało właściwie zabrać publicznie głos już wczoraj, zaraz po ogłoszeniu urzędu wem. Ale jakoś nikomu dotąd, przez pół roku już z górą, nie chciało się o to kopii kruszyć i rzecz walczy się ciągle jeszcze tylko na ustach.

Znamienny to bowiem fakt, że żadnemu obywatelowi Zawiercia i okolicy dotąd nie przyszło w głowie pomyśleć, ani przez usta przejść brzmienie formy „zawierciański”, jak wiadomo, urzędowo narzuconej i narzuconej, wobec powszechnie i wyłącznie zdawna przez ludność używanej, „zawiercki”. Tem bardziej tedy — prawa powyższa wymaga publicznego, możliwie rzeczowego oświecenia, nie zaś pokątnego i jałowego przeważnie dyskusowania.

W danym wypadku chodzi z punktu widzenia gramatyki, a szczególnie t. zw. słowotwórstwa, o utworzenie przymiotnika pocho-
dzącego od imiennej wyrazu: **Zawiercie**. Otóż typowym sufiksem tworzącym (przrostkiem) dla przymiotników na oznaczenie pochodzenia i przynależności jest w polskim języku: **-ski**, względnie też u osów, zakończone na **-t** — **-e**, **-d**, **-k** — **-cz** sufiks: **-cki** (patrz Ułazyn: Słownikowski, Enc. Pol. T. III str. 26).

Rozpatrzmy możliwie wszechstronny szereg przykładów. A więc na **-cki**: Poznań: **poznański**, Neej(—): **nieciejski**, Kraków: **kra-
kowski**, Warszawa: **warszawski**, Przemysł: **przemyski** (urzemysł-**cki**), ale **Przemysław-
w-**

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Spożycie cukru wzrasta.

WYNOŚI ONO 10 KG. NA GŁOWĘ.

Pocieszającym objawem w naszych stosunkach gospodarczych jest stale rozwijające się od lat paru spożycie cukru na naszym rynku wewnętrzny.

W pierwszych latach po wojnie konsumpcja cukru, która wynosiła przed wojną na ziemiach polskich od 10 do 12 kg. na głowę mieszkańca, zmniejszyła się przeszło o połowę. Obecnie od roku 1924 począwszy zapotrzebowanie na cukier stale wzrasta. dochodząc powoli do normy przedwojennej.

Leż dopiero ostatni rok gospodarczy wykazuje wydatną, zwykłą w tym kierunku. Podczas bieżącej kampanji cukrowej spożycie w kraju wyniesie prawdopodobnie przeszło 300.000 ton w wartości białego kryształu, a więc przeciętnie przeszło 10 kg. na głowę mieszkańca rocznie.

Rozwój spożycia uwidocznił się ostatnio również w Kresach. W niektórych województwach wschodnich, jak np. w Tarnopolskim, Wileńskim, Nowogródzkim spożycie wzrosło ostatnio prawie o połowę.

Jednakże, o ile w Warszawie i na terenie ziem zachodnich norma spożycia równa się

już obecnie przedwojennej, a nawet w niektórych województwach je przekracza, stan spożycia na Kresach, pomimo wydatnego polepszenia w rb. pozostawia jeszcze dużo do życzenia.

Spożycie w Warszawie wyniosło w pierwszym półroczu bieżącej kampanji cukrowej, łącznie z zapotrzebowaniem przemysłu przetworów cukrowych, 23,1 kg., w województwach: Poznańskim 7,8 kg., na Śląsku 9,6 kg. na głowę mieszkańca, podczas gdy w województwie Tarnopolskim spożycie w tym samym okresie 2,1 kg., w Nowogródzkim 2,3 kg., w Polesskim 2,4 kg. na głowę mieszkańca.

Wskaznik drożyznowy wykazuje, iż w stosunku do cen 1914 roku cukier pokazał znacznie mniej od innych produktów pierwszej potrzeby, jak np. ołdeby żytni, kasza, ziemniaki, słonina itd. Jednocześnie jeżeli porównamy ceny cukru w Polsce i w innych krajach Europy, to się przekonamy, że cena detaliczna tego produktu w Polsce jest poza Czechosłowacją i Austrią, najniższą w Europie.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

z dnia 8 września 1927 r.

Bank Handlowy 123.00, Bank Polski 137.25 —137.50, Bank Spółek Zarobkowych 85.00, El. Dąbrowa 73—71—75.00, Siła i Światło 112—110.00, Cukier 4.90—4.95, Fale 56.00 —57.00, Wagel 93.00—93.50, Wysoka 130.00 —127.00, Gosiawice 70.00, Cegielski 40.00, Fitzner 5.50, Lębop 30.00—29.75, Modrzew 9.15, Ostrowiecki 99—100—98.50, Parowoz 51.50—54.00, Pociąg 2.15—2.25, Rud 59.00, Starachowice 63.75—64.25—64.00, Zawiercie 35.50, Żyrardów 17.75—18.00, Borkowski 3.28—3.30, Spirytus 3.15.

WALUTY I DEWIZY.

Dolar 8.91, Nowy Jork 8.93, Londyn 43.48 i pół, Paryż 35.07, Wiedeń 126.06, Praga 26.51, Szwajcaria 172.48.

W POLSCE POWSTANIE 11 IZB HANDLOWO — PRZEMYSŁOWYCH. W tych dniach odbyło się posiedzenie specjalnej komisji opiniodawczej przy Ministerstwie przemysłu i handlu, na którym postanowiono zorganizować 11 izb handlowo-przemysłowych na terenie całego państwa. Izby te będą się mieścić we Lwowie, Krakowie, Bielsku, Bałej, Poznaniu, Grudziądzu, Katowicach, Warszawie, Wilnie, Lublinie i Sosnowcu.

OPŁATY ROGATKOWE. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało okólnik w sprawie pobierania opłat rogatkowych, względnie mytniczych i targowych, zwracający uwagę na to, iż pobór tych opłat powinien być ograniczony do minimum. Ministerstwo uważa za wskazane w tych miastach, w których pobiera się opłaty rogatkowe, względnie mytnicze, aby na targach przy pobieraniu opłat targowych potrącano uiszczono opłaty rogatkowe, względnie mytnicze.

ZANIK RUCHU STRAJKOWEGO W NIEMCZECH. Znacomity stan życia ekonomicznego Rzeszy niemieckiej w r. 1926 ilustrują najbardziej cyfry, dotyczące ruchu strajkowego w powyższym okresie. Kiely w r. 1925 ruch strajkowy i lokautowy w Niemczech wykazywał 1.766 zatargów, 758071 osób nimi dotkniętych oraz 16.856.000 straconych dni pracy, w r. 1926 odpowiednio liczb spadły do 365 strajków, i lokautów, 91.205 strajkujących i 1.354.000 utraconych dni roboczych.

Oto wyniki socjalne doskonałej konjunktury gospodarczej, która zapanowała w Niemczech pod wpływem obfitych kredytów amerykańskich, uzyskanych i użytych w celach usprawnienia całego swego ustroju przemysłowego, finansowego i handlowego przez niemiecki świat gospodarczy.

Kronika Olkuska.

Pożar w Kroczycach.

W domu Teofila Piekarczyka we wsi Kroczyce w dniu 6 b. m. wieczorem wybuchł pożar, pastwą którego padł dom, stodoła i stajnia. Oprócz tego uległa poparzeniu żona Piekarczyka, Marija, która narazajętnie zmarła. Przyna: zła konstrukcja komina.

Naiwny chłopiec z Suloszowy.

Gospodarz we wsi Suloszowa, Józef Głowacki, miał zamiar kupić krowę w Olkusz podczas jarmarku w dniu 6 b. m. i na ten cel otrzymał w kopercie 300 złotych. Podczas targowania krowy, podezwał do grupy handlowców jakiś młody osobnik, zapytał, czy jest ze Suloszowy. Gdy zwiadowany chłopak przyznał się, skąd przybył, nieznajomy obywatel wskazał na bok i oświadczył, że p. inspektor szkolny w Olkusz szuka okazji do Suloszowy, aby przesłać na ręce wójta tamtejszego (tysiąc złotych na wypłaty dla naucelektwa. Uśmiechnięty Głowacki chętnie podjął się misji, tembardziej że za fatygę miał otrzymać 10 złotych. Został więc zaprowadzony do ogrodu niemieckiego przed oblicze poważnego i siwego pana „inspektora”, którego chłopak nawet pocałował w „mankiet”. P. „inspektor” był bardzo zadowolony „okazji”, włożył własnoręcznie do koperty Głowackiego swoje 700 złotych z tem, aby poze-
kał „male” pół godziny na przyniesienie z banku jeszcze 300 złotych. Chłopak pieniądze schował i nawet pokwitował w zeszycie, że je odda wójtowi. Gdy jednak przyszło do zapłacenia 10 złotych „za fatygę” okazało się, że p. „inspektor” miał same „grube” i zażądał z powrotem koperty od gospodarza (w kopercie jak wiadomo, znajdowało się 700 zł. inspektora i 300 zł. chłopaka), aby pieniądze zmienił na drobne. Po tej niewinnej manipulacji, kopertę zakleił i pospieszył do banku. Dochodziła godzina 3 popołudnia, a chłopiec ciągle jeszcze czekał na obiecane 300 zł. z banku. Zainteresował się nawet tak długim czekaniem dozorca ogrodu i ponieważ był mądrzejszy od chłopka ze Suloszowy polecił mu udać się do inspektoratu po pieniądze. Rzeszywyty p. inspektor zdziwił się niemało wyjątkowym interesantem i po otwarciu niezaadresowanej koperty, którą schował chłopak, skonstatował oszustwo, w kopercie bowiem były tylko zwłoki papieru, bez pieniędzy. Całą sprawą zajęła się wobec tego policja, która poszukuje oszusta i 300 złotych, przeznaczonych na krowę.

DAJMY POLSCE silną flotę powietrzną!

przemysłański, Zakopan-e: **zakopiański** (ma-
zmniejszenie „p” mogła tu wpłynąć dawna na-
zwa „Zakopie” lub „Zakopski”. Grodn-o:
grodziański, Nadbrze-: **nadbrzeski** (choć tu
możliwy i „nadbrzeziański” w odróżnieniu
od Brzesko-: brzeski, Tarno-brze: **tarnobrze-
ski**, Brześć: **brzeski**, ale Brzeżan-y: **brzeża-
ński**, Podol-e: **podolski**, Podgórze: **podgórski**
(nie podgórszanski!), Zales-: **zaleski** (nie zale-
siański!), a dalej na —ekł: **Madryt: madrycki**,
Wysok-a: **wysoki**, Kiele-e: **kielecki**, Podę-
grodz-e: **podęgrodzki**, Podkarpac-e: **podkar-
packi**, Pokuc-e: **pokucki** (nie pokuciański!),
a więc i **Zawierc-e: zawiercki** (nie zawierciański
skł. wbrew prawidłom), jak i **Uhrocie: uhrocki**,
Międzyrzecze: **międzyrzecki** itd.

Ale nie brak i form wyjątkowych. powsta-
łych czy to przez analogię jakak, czy też i
z innych jakichś koniecznych lub i przypad-
kowych względów. Do izolowanych zaliczył-
by form „**podhalański**” od „**Podhale**” w
utworzeniu której działały specyficzne czyn-
niki lokalne. Podhale, jak wiadomo, wywodzi
się z słowackiego „**hola**” (zamiast polsk. „**go-
la**”, t. j. góle miejsce), skąd następnie powstała
fałszywa literacka „**hala**” (patrz Nisich: Dia-
lekty jęz. polskiego). Przymiotnik zaś „**pod-
halański**”, alternujący z używanym również
pospolicie, prawidłowym „**podhalański**” (por.
Podole: **podolski**), powstał pod silnym wpły-
wem miejscowych form: **zakopiański** i **tatara-
ski** (choć jest i gorzej brzmiący „**tatarski**”,
por. „**tatarnicki**”), a także i skojarzenia przez
głazę z moczownikem „**Podhola**”. Tu też
zaliczyłbym odwrotne wypadki skrócenia, np.
Proszowice: **proszowski**, Niebieszczyzna (w
pow. sanockim): **niebieski** (naprawdę, nie
„niebieszczański”) albo i **Bziauka: bziajski**
(zam. „**biański**”).

Niejednokrotnie trudno jest utworzyć przy-
miotek miejscowy, od osów niezwykłych

zawłaszcza nazw; nieraz też normalnie utwo-
rzony, nie utrzymuje się z powodu swego dzi-
wnego lub kolidującego z czemś innem brzmie-
nia, tak że dobiera się absorpcyjny sufiks, albo
nawet przymiotnik zgola nie powstaje.
Tak np. trudno jest czasem tworzyć przymio-
tniki miejscowe od żeńskich nazw rzek i
miast na „—a”, zalicznie zresztą od poprze-
dzającego zbiegu spółgłosek, wobec czego
przychodzi z pomocą różne sufiksy złożone,
wystraszające z tematów na „—an”
(Róż-an-a: **różański**), „—en”, (Zwol-en: **zwol-
eński**) i innych; a więc: Wisła: **wislański** (nie
wieski!), Odra: **odrzański** (nie odrejski!), ale
Lab-a: **labski**; Czarna: **czarnański**, ale Bał-a:
bałski, Czarna: **czarnański**; Środa: **śred-
ki**!), to znów: Rza: **rzecki**, Miódzina: **mie-
dźwiński**!), Łomża: **łomżyński**, obok zupełnie
prawidłowych, jak: Such-a: **suski**, Lęot-a:
lgocki, a nawet Warta: **wartski** lub **warcki**
(por. Świnice Wartskie albo t. zw. „**Statut
warcki**” w Warcie nad Wartą z 1423 r.). Z
innych też tematów: Wieprz: **nad-wieprz-
ski**, ale Wołkowyszki: **wołkowyszowski**, to
znów Suwałki: **suwański**, Ujazd: **ujazowski**
(ale i rodzowe: **Ujejski**), Kolno: **kolneński**,
Chelmno: **chelmiński**, Sącz: **sądecki**, Mazo-
we: **mazowiecki**, Końskie: **koński**, ale już
Kolo: (?), Nowe: (?), itd.

We wszystkich tych wypadkach oczywiście
biedzi się sam lud, nie zaś jego uczeni czy u-
rzędowi przedstawiciele. Tak też i formę „**z-
wiercki**” utworzyli sobie zupełnie prosto sa-
ma ludność, a wahań żadnych tu nie stwier-
dziłem, czego ignorować nie można. Prawdło-
wie już zresztą, jak z powyższego widać, nie
ulega najmniejszej kwestji, potwierdza ją zaś
jeszcze analogja, bardzo ważny czynnik w
słowotwórstwie (por. Zalesie: **zaleski**, Podkar-
pacie: **podkarpacki**, Pokucie: **pokucki** i t. d.).

Jednakże gruntowne wyczerpanie tej kwe-

stji lingwistycznej wymaga jeszcze zbadania
historyczno — etymologicznej strony formy
rzeczownikowej: **Zawiercie**. Rozbiór morfologicz-
ny tego wyrazu wykazuje tu 3 morfologicz-
nie złożone (t. j. części wyrazu, znaczenia
w niepodzielne), a mianowicie: **za** — **wiert** — **-e**.
Morfema przedrostkowa: „**za**” — **jest** znakiem
prepozycji przymkowej (por. **za** — **grać**, **za** —
śmiek...), przrostkowa **za**: „**-e**” **jest** końcówką
rzeczownikową rodzaju nijakiego, także
odrodnymi (por. pol-**e**, myśl-**on** — **on**...),
Morfema środkowa: „**-wier-**” **jest** tu w
ścisłym pierwsiem (rdzeniem) wyrazem
wym. Napozór zdaje się ona pochodzić od
„**wiercieć**” (wier-**-e** — **ć**), w istocie atoli
wstała od wiar-**a**, a to w drodze
prapolskiej jeszcze z pochodzenia, wymie-
nej oboczności: —**ar** — **-er** (patrz Łoś: Gie-
sownia historyczna, str. 69). Zresztą i „**wier-
cieć się**” **jest** obocznością staropolskiej
przewartac się (por. wartki), podobnie jak
czwarty: **ewier**, czarny: **czern** itp. Etnografja
w zupełności idzie tu za etymologją, a
Zawiercie leży istotnie „za Wartą”, a już
wykazuje nie tak odległe dzieje Zawiercia
(w r. 1827 liczyło ono 418 mieszkańców), niż
zwie też fabrycznej osady dawna podwopole-
nie początek karczma, zwana „**Zawartą**”,
więc stał łatwo powstać mogła nijaka postać
Zawiercie: **Zawiercie**. Nie od rzeczy będzie
tu dodać, iż Zakłady Hukdotyżniskiego pod
wierciem używają dziś jeszcze nazwy „**Wart-
ty**” na oznaczenie miejscowości (Warta, w
steczko — **est** też nad Wartą w pow. Turko-
kim). Spotykano w kronikach nazwy okolicz-
ne w rodzaju: **Zawiercie** nie tu nie widać
nie przydają (**Wiecie** — to dopływ Wart).
(Dok. nast.)

Z całej Polski.

ZAKOŃCZENIE ŚLEDZTWA W SPRAWIE śp. SOBINSKIEGO.

Śledztwo sądowe w sprawie zamordowania śp. kuratora Sobieskiego zostało ukończono i akta odstąpione zostały prokuratorowi, celem wygotowania aktu oskarżenia przeciwko Atamankiewiczowi, bratowi Worbyskim i towarzyszyom. Z powodu ogromu materiału obciążającego, studjum aktów przez prokuratora potrwa prawdopodobnie przez przeszło miesiąc i rozprawa przed trybunałem przyszłych odbyć się w listopadzie lub w grudniu, aktem oskarżenia objętym będzie mord popełniony na śp. kuratorze, pozatem zbrodnia szpiegostwa i zdrada stanu.

KATASTROFA LOTNICZA NA MANEWRACH.

W czasie manewrów międzywydziałowych, odbywających się w ziemi Radomskiej, zginął śmiercią lotnika jeden z najwybitniejszych oficerów polskich młodego pokolenia, por. Leon Berski z 1 pułku lotniczego. Por. Berski, znajdując się w powietrzu na wysokości przeszło tysiąca metrów, dokonywał niebezpiecznych ewolucyj. W pewnym momencie aparat jego „Spad nr. 2” obrócił się grzbietem na dół. Z położenia tego lotnik nie mógł się wydostać. Nastąpiła katastrofa. Aparat runął na ziemię, rańcąc śmiertelnie por. Berskiego. Był on 27-letnim kawalerem, który już jeszcze 3 godziny S. p. ranny podczas wojny bolszewickiej, za co odznaczony był orderem „Virtuti Militari” i Krzyżem waleczności. Znany był w kręgach sportowych jako mistrz fochu. Na ostatnim turnieju szermierczym zdobył „srebrną armię”. Tragiczny zgon dzielnego oficera ocalała młoda żona, którą poślubił przed 3 miesiącami.

KOCHANIEK FORTUNY.

P. Marjan Kubiś, inżynier kolejowy, zamieszkały w Chelmie, w swoim czasie kupił jedną dolarówkę, na którą niebawem padła wygrana 100 dolarów. Zachęcony tym sukcesem, zakupił niezwłocznie 4 dolarówki. I jakież było jego zdziwienie, gdy dowiedział się, że w ostatnim ciągnięciu dnia 1 bm. wygrali cztery dolarówki wygrali, przyczem na jedną wygraną 8000 dolarów, jedną — 1000 dolarów i dwie po 100 dolarów, czyli razem 9.200 dolarów.

DWIE RZĘKI GÓRSKIE POŁĄCZYŁY SWE KORYTA.

Katastrofalny wywół dwóch górskich rzek Świcy i Łukiczy w pow. Starymiejskim spowodował ogromne zniszczenie w okolicy. Rzeki te, płynące normalnie prawie równolegle do siebie w odległości 2 km. W nocy z 30 na 31 sierpnia b. r. nastąpił tak olbrzymi wywół jednej i drugiej rzeki, że wody obu rzek zlały się razem, zalewając gminy Dzieduszyce Wielkie, Sokółkę i Łany Sokółskie. Ponad 1700 ha uprawnej roli stało pod wodą. Silne strugi wody uniósły półkopki owsa, siana i bydło z pastwisk.

ARTYSTKA DRAMATYCZNA POD KOŁAMI SAMOCHODU.

W Krakowie rozszalała się onegdaj alarmująca wiadomość, że znakomita artystka warszawska Maria Małacka przejeżdżając została przez wojskowy samochód ciężarowy. Na miejscu wypadku zgromadzili się blykawicami i tłumy publiczności. Jakież jednak było zdziwienie, kiedy przejeżdżającą artystkę wydobyto z pod samochodu na pół żywą... od śmiechu. Jak się okazało scenę tę zagrał wano dla zdjęcia do nowego filmu, przygotowanego przez pewną warszawską filmownię.

NOWAK NA WOLNOŚCI ZA KAUCJĄ.

Na ostatniej sesji sądu apelacyjnego we Lwowie zdecydowano wypuścić z więzienia kłedzego sferzystę mianego Józefa Nowaka na wolność za kaucję 100.000 złotych. Onegdaj został dokonany zapis kaucyjny na tę sumę. Po zadośćuczynieniu pierwszymi formalnościami Nowak znalazł się na wolności.

ULASKAWIENI NA SIĘDM MINUT PRZED EGZEKUCJĄ.

W Samborze zapadł wyrok w procesie epawców zamachu na kr. Węlnika. Przed południem ogłoszono przewodniczący trybunału sądu doraźnego, Kuczerę wyrok, skazujący Stefana Decykę i Iwana Decykę na karę śmierci przez powieszenie za zbrodnię rabunku, połączoną z gwałtem. W czasie, gdy delikwenci czuli ostatnie przygotowania na śmierć, przewodniczący wraz z obrońcami zwrócili się telefonicznie do kr. P. Prezydenta Rep. o godz. 1 w południe, na 7 minut przed wykonaniem wyroku śmierci, nadeszła z Warszawy odpowiedź ulaskawiająca.

Zywa historia stulecia niewoli.

DWAJ NAJSTARSZY POWSTANCY POLSCY. — 122-LETNI ORDYNANS GENERAŁA SOWINSKIEGO I 96-LETNI MIEROSŁAWSZCZYK.

Powszechnie utarło się mniemanie, że wśród dzielnej już gastyki weteranów nie ma ani jednego, który brał udział w powstaniu listopadowym 1831 roku.

A tymczasem żyją weterani jeszcze w Polsce dwaj weterani o wieku tak nieprawdopodobnym, że wypatrzeć ich nie chce, by mogli uchować się jeszcze przy życiu po trudach twardego żywota. Jeden z nich ma lat... 122, drugi 96. Pierwszy żyje w Warszawie, drugi na Pomorzu.

Świątelnik jak gołąb, zwrócony ku ziemi trzymającym już krzyżykiem p. Michał Szurmiski nie wychodzi z domu, ani na krok. Pielęgnię go córka, która sama liczy już 70 lat życia.

Weteran Szurmiski szczyci się tem, że był ordynansem gen. Piłsusa i gen. Sowińskiego.

Pamiętają w tym weteranie była, jeszcze

przed 7 laty taka, że kiedy wojsko polskie wkroczyło do Kijowa, złożył się do gen. Rydz-Śmigłego ten niezwykle stopniastolotni ochotnik do szeregu. Oczywiście skończyło się wszystko na antuzjasyjcznej biesiadzie w gronie oficerów...

Drugi z najdłuższych weteranów naszych liczy „tylko” 96 lat. Jest nim p. Andrzej Frorobert (zapewne dawniej von Robert) żyjący pod Bydgoszczą.

Urodził się on w sam dzień wybuchu powstania. 29 listopada 1830 r.

Jako 16-letni uczeń zaangażował się w szeregi Mierosławskiego i w bitwie z landwerą pruską pod Książem 20 kwietnia 1848 r. był ranny. Potem go Prusacy dostali w swoje ręce i odesłali w (wiedzy kłótni).

Drż żyje przy córce, urzędnicze pocztowej i błogosławi losy, że pozwoliły mu dożyć słońca wiosny.

W czym dopatrzone się zbrodni

GBRAZY MAJESTATU CESARZA JAPONSKIEGO.

W Tokio wydarzył się wypadek, nie nie znikający. W każdym innym państwie byłoby się go zatłowił spokojnie. Byłby co najwyżej tematem dla jakiejś krótkiej notatki dziennikarskiej. W Japonii natomiast zaplątała się kóło niego

cała sieć intryg

i wykrywa się z niego cause celebre, jedna z tych, które w życiu politycznym kraju mają grą wielką rolę. Stan faktyczny jest następujący: 6-go kwietnia doniósł któryś z dzienników w depeszy z Londynu, że według informacyj dzienników angielskich śledzi Scotland Yard (angielski urząd śledczy) za walizą, zawierającą

ważne dokumenty japońskie.

Walizka ta znikła w drodze z dworca Wiktoria do ambasady japońskiej dokąd miał ją zanieść jeden z urzędników ambasady. Poszukiwania za dorózką samochodową okazały się bezowocne. — Ambasada potwierdziła fakt zaginięcia aktu, zaznaczając jednocześnie, że były to zwykłe papiery dyplomatyczne i nieistotne.

Na tem cała sprawa przycichła i byłaby przy przesiłaniu finansowem, zniknięcie gabinetu i okropnej kankule poszła w zapomnienie, gdyby jej był nie wywołal

nowy komunikat urzędowy.

3-go sierpnia ukazał się bowiem w japońskim dzienniku urzędowym tekst umowy uzupełniającej do japońsko — angielskiego układu handlowego z roku 1911. W adnotacji do tekstu tego zaznaczono, że wymiany dokumentów ratyfikacyjnych można było dokonać dopiero 27 lipca w Londynie, ponieważ

dokument z podpisem mikada zginął

w Londynie, rząd musiał mikada prosić o podpięcie nowego dokumentu i posłać go do wymiany do Londynu. Wnę ponosi pierwszy sekretarz ambasady japońskiej w Londynie Horincki; wócił on dokument w ręce kuryerskiej z Paryża do Londynu, nie uważając jednak przy opuszczaniu dorózki samochodu,

pozwoił i ją sobie skraść.

Wszelkie śledztwo okazało się bezskuteczne. Gabinet Tanaka, który w dniu 17 kwietnia po gabinetce Wakatsut obją urząd

dowane, był zmuszony poprosić cesarza o nakazanie o powtórne złożenie podpisu. Pa na Horincki ukarano obniżką pensji o 10 procent na przeciąg 10 miesięcy. Gabinet Tanaka uważa, że dalszych konsekwencji nie należy z tej sprawy wyciągać, bo wtem całą winę ponosi w tym wypadku rząd Wakateuki. W kilka dni później doniósł o, że

p. Horincki zwolniono ze stanowiska.

Gdyby nie chęć ukłucia przeciwnika politycznego, można by z całego tego oświadczenia było zrezygnować. Ratyfikację układu nie była pilna ani też nie stało się nie tak ważnego, że zginął akt w tym wypadku istotnie mniej ważny. Komunikat urzędowy

wywołał jednak sensację.

B. minister spraw zagranicznych baron Shidehara, jego podsekretarz stanu i doradca parlamentarny oświadczyli prasie prosto, że po raz pierwszy o całej tej historii się dowiadują, na co wiecni ministrowie spraw zagranicznych Debuchi, który to samo stanowisko zajmował za czasów barona Shidehara, odpalił, że takie stawianie sprawy przez jego b. szefa jest prostym ewwidem. Ambasada londyńska swego czasu natychmiast informowała o tem rząd w Tokio i, że o tem powinien być poinformowany i minister spraw zagranicznych. Tak oczywiście być powinno.

Woda na młyn polityczny.

kto w Japonii z braku pogramów i zasad politycznych najczęściej miał tego rodzaju afery seneacyjne, zalewające nieco skandalem. A niech przytem jednemu ze zwolców jących się stronitów uda się skonstruować przy takiej skandalicznej aferze przeciwników politycznych obraz rodziny cesarskiej to wyalazca sariłge'u może być pewien wygranej nagonki. W tym wypadku przestępstwa sariłge'u dopatruje się w tem, że

cesarz musiał dwa razy podpisywać

ten sam dokument i — o czym jeszcze się nie mówi — pierwszy podpis cesarza dostał się w niepowolną ręce i kiedyś jeszcze wypłyne w jakimś zagranicznym zbiorze autografów.

Ze świata.

POLAK „KRÓLEM PRACY”.

Wśród wielu rekordów zasługuje na szczególną uwagę wysiłek rodaka naszego p. Franciszka Kamęńskiego, który wysunął się na pierwsze miejsce wśród pracowników całego świata.

Pan Kawęziński, zajęty jako majster ślusarski w jednej z fabryk w Buenos Aires, stał do „zawodów pracy” i potrafił przez 5 dni i 4 noce pracować przy wstancie, przeżywając jedynie 5 razy na dobę ew czynności na przeciąg 10 minut, celem epodycia po siku.

Po 105 godzinach pracy p. Kawęziński wziął ciepłą kąpiel i spędził 4 godziny wśród grona swych przyjaciół, którzy na cześć jego wyłali bankiet.

SZOFRER BEZ RĄK.

Od kilku dni mieszkańcy Pragi mają nową sensację. Ułkami miasta jeździ mianowicie samochód sportowy Forda, kierowany przez szofera bez rąk. Oryginalnym tym kierowcą jest znana figura praska, t. zw. „Frank” z Bałkanami, który z biegiem czasu nabył takiej zręczności w poruszaniu nogami, że ich pomocą wykonuje z łatwością najrozmaitsze prace. Zaznaczyć należy, że „Frank” jest bardzo zdolnym artystą — malarzem, wyśmienitym pływakiem i zręcznym rzeźbiarzem drzewa. Obecnie okazuje się, że jest on równie dobrym kierowcą samochodowym.

SAMOLET, KTÓRY LECI TYŁEM.

Na lotnisku w Bremen odbyła się próba lotu nowego typu samolotu systemu Fockera-Wulfa. Samolot skonstruowany jest w ten sposób, iż daje wrazenie, jak gdyby leciał tyłem. Skrzydła samolotu umieszczone są z tyłu, natomiast motor pletwy ogonowej i ster z przodu. Również kabiny pasażerskie znajdują się przed skrzydłami.

Wygrane loterii klasowej.

25-ty DZIEŃ CIĄNIENIA.

W 25-ym dniu ciągnięcia 5-jej klasy 15-jej państwowej loterii klasowej, głównego wygrane padły na numery następujące:

3.000 zł. — Nry: 49708 50751 55698 102704.

2.000 zł. — Nry: 19036 19238 56924 57938 70642 97748.

1.000 zł. — Nry: 20598 54965 66305 87165 101362.

Wykaz wygranych stawek do przejrzenia bezpłatnie w największej i najczęściej kolekturze Górnośl. Banku Górniczo-Hutniczego S. A. Katowice, Św. Jana 16 i oddziały te goż w Królewskiej Hucie, ulica Wołności 26, jednocześnie można tam nabyć jeszcze niewylosowane losy klasy 5-jej lub zamienić bezpłatnie wygrane stawki. Ciągnięcie klasy 5-jej potrwa jeszcze do dnia 16 września rb.

600 zł. — Nry: 4625 4734 6809 8013 12512 33489 59782 63271 78686 79054 87749 90529 94002 95871 101070.

500 zł. — Nry: 436 3467 8632 12357 13122 10582 20273 23020 27798 28798 34180 35895 45187 59679 60152 68584 80732 81860 83595 88300 86897 94425 104504.

400 zł. — Nry: 495 1628 2832 6364 12973 13346 15287 17410 17860 19156 20292 20885 22488 23025 26802 29042 32982 33497 37258 42583 47122 47168 47531 50669 53928 55874 59257 59345 60476 61233 71410 71945 74335 74807 77738 78015 78478 79718 80162 83002 86576 92948 94556 94564 94875 95230 97931 97851 98426 98467 100151 100808 103926 104655.

300 zł. — Nry: 128 425 760 1501 1761 2179 2516 3714 4063 4796 6089 6245 6801 7040 8274 8494 10502 11508 12136 12729 13248 14185 14324 16934 16945 17301 17587 17794 17824 18346 20119 20223 20566 22906 24001 24983 26240 28837 29771 32266 33302 32025 34103 34579 36595 39469 39807 40855 41262 41551 41553 41703 41955 42426 42472 44740 46828 47627 47947 48995 49141 49862 50638 50800 50861 51171 52052 52535 53464 53862 53959 54407 56465 56581 58734 58759 59329 60828 60851 61075 61787 62431 62640 63908 64385 64437 64566 65118 66131 67085 67761 67768 68090 69202 69575 69739 70571 70727 70911 72405 73497 73671 74046 75144 75202 75555 76139 76227 76758 77621 78709 79281 79499 79840 80158 81043 81397 81507 81570 82667 82891 84920 85665 86129 86378 86387 86892 87001 90014 91199 91317 91640 91705 92618 92911 93713 95257 96102 97246 98820 99148 99181 100214 100793 101763 102016 102101 102223 102481 102687 102857 103149 103886 104096.

Legenda o jasnowłosej podpalaczce

POWSTAŁA NA TLE POŻARU LASÓW WE FRANCJI.

Olbrzymie pożary lasów, szalujące na Riwierze, wywołały silne wzburzenie wśród tamtejszej ludności, albowiem ofiarą niszczącego żywiołu padły niej tylko wielkie terytoria leśne, ale również domy, zwierzęta, a były nawet ofiary w ludziach. Dlatego też nie dziwnego, że zaczęły krążyć

legenda o zbrodniczych podpalaczach.

Do jakiego stopnia podniecona jest wyobraźnia ludności, o tem świadczy powstała nagła legenda o jasnowłosej podpalaczce, która w towarzysztwie trzech mężczyzn w niebieskim samochodzie ma zeznać od miejscowości do miejscowości i podpałać. Nikt naprawdę tej

złowiczej blondynki nie widział,

ale każdy z niej słyszał i tak z ust do ust

idzie po całej Riwierze historia o tajemniczej kobiecie z jasnymi włosami, która podpała lasy. Strażnicy, strzegący lasów, opowiadają, że widzieli cię tej kobiety pochylonej, a w chwile potem

plomienie buchnęły i cię zniknął.

Gdy żandarml ochłanęszy z pierwszego przetrachu, z powodu tej niesamowitej zjawy rzucili się w kierunku, w którym zniknął ów cię, przyjeździ zoiłi strażami rewolwerowymi. Wkrótce potem postyszeli

sztydercy śmiech kobiety,

motor załomotał i podpalaczka szybko pomknęła dalej w swoim zniszczeniu niosącym samochodzie. Legenda ta rozszerza się z taką szybkością, że można prosto mówić o masowej psychozie

KINO „ZAGŁĘBIE”

dawniej
Kino-Teatr „Udziałowy”

Od piątku 9-go września i dni następne wielki podwójny program.
Dwie gwiazdy ekranu BENE ADORE i BARBARA BEDFORD.
w emocjonującym i sensacyjnym dramacie morskim p. t.
„WILKI MORSKIE”
(Na bezkresach Atlantyku)
osnutym na tle powieści Sary P. Mac Lean p. t. „Cape Col Folks”
Reżyserji Reginald Barker tytuł oryg. filmu „Women who live”.

J. DOUGLAS MAC LEAN w tryskającej szampańskim humorem komedji „JA SIĘ BOJĘ” przygody młodzieńca, który inuślad obdoby lot na aeroplanie, nie mając pojęcia o lotnictwie. Scenarzysta i reżyseria Raymond Griffith podług powieści Montgomery „Up”, „Going Up”. Tytuł oryginalny: „GOING UP”.

Do programu przegrywa doborowy zespół EDM. SIEJL.

OGŁOSZENIE.

Elektrownia Okręgowa w Zagłębiu Dąbrowskiem

S. A.
W SOSNOWCU

w celu rozpowszechnienia zastosowania energii elektrycznej na potrzeby domowe i uprzywilejowania korzystania z niej także mniej zamożnej ludności, zamierza ułatwić wykonywanie mniejszych instalacji do światła i do drobnego napędu przy zastosowaniu spłat za instalację

NA RATY MIESIĘCZNE.

Do wykonywania instalacji na raty są upoważnieni instalatorzy koncesjonowani, których adresy można otrzymać w Dyrekcji Elektrowni. Instalatorzy udzielają też wszelkich wyjaśnień potrzebnych.

Przyjęcie zgłoszonej instalacji do wykonania na raty zależne jest od uznania Elektrowni.

Wysokość zbiorowego kredytu jest dostateczna lecz ograniczona. 5236

KONKURS.

Powiatowa Kasa Chorych w Sosnowcu ogłasza konkurs na niżej wymienione roboty w budynku własnym przy ulicy Wawel nr. 3 w Sosnowcu:

1) otykowanie budynku zewnętrzne, 2) przeróbki budowlane wewnętrzne w ambulatorium Centralnem według planu Wydziału Gospodarczego, 3) ułożenie 500 mtr posadzki dębowej.

Wszelkich informacji, dotyczących złożenia ofert udziela Wydział Gospodarczy P. K. Ch. przy ul. Kołłątaja 17 w/m codziennie od godziny 9 do 13. Ostateczny termin złożenia ofert upływa z dniem 12 b. m. o godz. 13. Oferty w kopertach zamkniętych siożyć należy do 5703 Wydziału Zakupów (adres jak wyżej).

Do ogłoszenia Magistratu Miasta Olkusza drukowanego w Nr 246 „Kurjera Zachodniego”, o konkursie na wykonanie bruków umieszcza się dodatkowo następujące zastrzeżenie:

Bez względu na cenę, Magistrat zastrzega sobie wybór oferanta.

Burmistrz m. Olkusza

M. STARKIEWICZ.

WEZWANIE.

Na zasadzie art. 97 Ustawy z dnia 29 października 1920 roku o spółdzielniach (Dz. Ustaw Nr 111 poz. 733) Sad Okręgowy w Sosnowcu, Wydział Cywilny przy ulicy 1 Maja Nr. 19 niniejszym zawiadamia „Zarząd Spółdzielni Zjednoczonych Piekarzy Chrześcjan w Sosnowcu” oraz członków tejże Spółdzielni

że na dzień 24-go września 1927 roku na godzinę 9-tą rano

w sali tegoż Sadu Nr. 1 wyznaczony został termin rozprawy do załatwienia obrachunku dopłat, złożonego przez adwokata Wiktora Jędrzejewskiego, jako syndyka masy upadłości firmy „Spółdzielnia Zjednoczonych Cechowych Piekarzy Chrześcjan w Sosnowcu Sp. z ogr. odp.” (N. Z. 1020/25).

St. Sekretarz Sadu (—) KYRCZ.

CZY CHCESZ BYĆ PIĘKNA?
UNĄC BEZ SKĄDU PIEGI
PIĘKNE WAGRY OPALENIENIE
WARSZCZKI NATWIERZY
WIEC
UŻYWAJ BEZCIEGOWEGO
KREMU MEYEROWICZA
PIECOL

**NAJUPORCZYWSZY
BÓL GŁOWY**
USUWAJĄ
DROGIALNE-PROSZKI
Z KOGUTKIEM.

Ostrzeżenie!

Ostrzegam osoby zainteresowane, aby nie wynajmowały mieszkania po Wesołowskim w domu Herberga w Będzinie przy ul. Małachowskiego 52, ponieważ takowe wynajmuję od Herberga i zapłaciłem zgóry na rok, na co posiadam dowody. Nieprawie osoby, które wynajmują i właściciela domu ścigać będą sądownie. 5773

CIOŁEK.

MYDŁO „SIŁA”

delikatne w użyciu, silnie się pieni, zużywa się niewiele. 5774
Sprzedaż hurtowa i detaliczna w Składzie Fabrycznym T-wa „SIŁA” Sosnowiec, ul. Kościelna.

5 zł. meskie, 3.50 da meskie zelowanie

przyjmuje 5755

„FABRO”, Hale Rozwoju 26.

Miód

pszczelny lipcowy

świeży, czysty pod gwarancją (płynny) w blaszankach 5 kg. 15 zł. 10 kg 28 zł 20 kg. 52 zł. 50 gr. wraz z blaszanką i opłatą pocztową wysyła za zaliczeniem poczt. wprost z własnych pasiek

„PATOKA” Kupcyńca poczta Dąbrowa wojew. Tarnopolskie. Odsprzedać rabat. Wrazie nie zadowolenia zwracamy należność i koszt przesyłki ponosimy. 5106 10

Książki szkolne

nowe i stare 5753

kupuje i sprzedaje najtaniej KIEGARNIA „POLONJA” Sosnowiec, Hale „Rozwoju”.

ZAKŁADY DUKARSKIE

TOW. „KURJER ZACHODNI” S. A.
Sosnowiec, Dąbłńska 1. Telef. 73.

Wykonują wszelkie zlecenia w zakresie drukarstwa wchodzącego

Krem Laktolin

kto używa 5754

Ten stale pięknym i młodym bywa

Plam, węgłów i piegów

się pozbywa.

Żądać wszędzie!

Zł. SKRZYPCE Zł. 20.

szkolne, futerały, struny najtaniej w księgarni „POLONJA” Sosnowiec, Hale „Rozwoju”

Drobne ogłoszenia.

Kupno i sprzedaż.

Sprzedam dom niedokończony wybudowany parter w którym się mieszka 3 sklepy i oficyna w której są dwa pokoje z kuchnią. Władność Kurjer Zach. Sosnowiec 5695

Siodła angielskie nowe, solidnej roboty do sprzedania w zakładzie siodlarsko-rymarskim. Kleśca w Groźcu. 5748

Posady i prace.

Maszynista z kilkuletnią praktyką ciurową poszukuje posady urządniczej, kasjerki lub t. p. Zgłoszenia puste-restante Sosnowiec, Białowiejska. 5705-2

Potrzebny kierownik sklepu — buhalter do sklepu spożywczego. Zgłoszenia od 2 — b. M. Chemicz Dąbrowa Górnicza kop. „Mortimer” w Zagorzu. 5742-2

Potrzebny subiekt fryzjerski od 20-30 lat. Będzin, Mudraejowska 55, Fajman. 5712-2

Osoba inteligentna znajdująca się na kuchni poszukuje zajęcia w charakterze gospodyni. Zgł. piśmie Kurjer Zachodni. Będzin, pod „Solidno” 5771

Fryzjerski pomocnik potrzebny zaraz. Zgłoszenia: Sosnowiec, Kamienica 12, Siwarski. 5751

Lokale.

Odstąpię 2 pokoje i kuchnię umeblowane lub nie wiadomośc: Lułwika 7 w Sosnowcu. 5697

Sklep z urządzeniem i lokalem w dobrym miejscu sprzedam na dogodnych warunkach. Zgłoszenia Zawiercie Nowofabryczna 3 F. Pietrzyk. 5711-2

Poszukuję w Sosnowcu 2 lub 3 pokoi z łazienką. Zgłoszenia Kurjer Zach w Sosnowcu pod J. P. 5695-3

Poszukuję od zaraz lokalu na biuro w śródmieściu 1 — 2 pokoje, cena obojętna. Zgłoszenia do Kurjera Zachodniego pod „M. R.” 5736-2

Nauka i wychowanie.

CHCESZ OTRZYMAĆ PUSADĘ? Musisz ukończyć kurs fachowe korespondencyjne prof. Sekulowicza. Warszawa, Zdrowia 42. Kursa wysyła listownie: buchalterii, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografii, nauki handlu, prawa, kaligrafii, plam na maszynie. Po ukończeniu świadectwo. ZAJĄCIE PROSPEKTOW! 5531-1

Nauczycielka rutynowana udziela lekcji u siebie dzieciom w komplecie od lat 6 i wawr. Sosnowiec Piłsudskiego 64 II piętro. 5708-2

Różne.

Dąbrowa Górna. Wiejska 1. Sklep przeznaczył z sześcioma ubikacjami do odstąpienia. 5704

Kilimy piękne oryginalne wykonuje Bronisława Janikowska Olkusz, Augustjańska 341. Takte spłata ratami. 5767-2

Spółnika z kapitałem od 5000 zł. poszukuję do dobrze prosperującego interesu. Zgłoszenia do Adm. Kur. Zach pod „Spółnika”. 5763-2

Weksel blanko na zł. 8575 pl z sierpnia 1926, wystawca Władysław Witkowski, Sosnowiec, został skradziony — unieważniał Józef Trytko 5607

Dnia 7 b. m. wyszedł z domu mój syn, nie wrócił Bolesław Janikowski, ciemny blondyn, ubrany w ciemną marynarkę, spodnie w paski i jasną cyklistówkę. Ktoś co wie o jego miejscu, proszę się zawiadomić rodziców. Sosnowiec, 3-go Maja 33. W Jagiello. 5757

Zgubione dokumenty.

Aleksy Leiber zgubił paszport wydany przez Starostwo Będzińskie i książeczkę wojskową wydaną przez PKU Będzin. 5700-3

Franciszek Sarota zgubił paszport wydany przez starostwo Olkuskie oraz książeczkę wojskową PKU M. Chów. 5709-3

Ostrowski Zygmunt zgubił świadectwo z ukończenia 7 klas gimnazjum Zeromskiego Kupców Będzińskich. Zaświadczenia zechce zwrócić do filii Kuriera Grodzkiego 5717-3

Stanisław Kozior udzielił 2 woskale jeden na zł. 200 drugi na zł. 100. Zgłoszenia u Antoniego Szepaniaka i Teofilu Małachowskiego. 5830-3

Henryk Henryk zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU Będzin. 5737-3

Franciszek Kacperka zgubił ośmiotomowy rocznik na przestrzeń Sosnowiec — Strzeżesz się przed Dyrekcją kolejową warszawską. 5765-2

Piotr Czekal zgubił książeczkę Nr. 5471 Kasy Oszczędnościowej w Sosnowcu. 5764

Franciszek Radekowski zgubił dowód osobisty kolejowy, wydany przez Dyrekcję warszawską. 5762-2

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata-miesięczna z odnoszeniem do domu lub z przesyłką pocztową

3 Zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie 5 Zł.

Cena egzemplarza 20 groszy.

CENY OGŁOSZEŃ:

Przed łokalem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-tomowy układ 4-zapalowy 50 gr.
W tekście 85 .
W tekście, w kolumnie 50 .
Za tekstem 15 .
Reklami w tekście, za wiersz mm 1-tom. układ 4-zapalowy (do 50 wierszy) 15 gr.
(do 80) 25 .
(do 100) 30 .
(ponad 100 w.) 35 .

Ogłoszenia w dodatku ilustrowanym, oprócz 1-ej strony, 1 cm. Zł. 1,50.

Sosnowiec:

REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64.
ADMINISTRACJA: Dąbłńska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Katowice:

REDAKCJA: ul. Andrzejka 1/1, p.
ADMINISTRACJA: Telefon Nr. 23-01

Filje i agentury własne: Będzin, Małachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 9, telef. 1-23. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodzisko, Dąbłńska